

Män som hatar kvinnor

Så driver misogyni på radikalisering,
extremism och demokratins tillbakagång

INNEHÅLL

I.	Sammanfattning.....	3
II.	Förord.....	5
III.	Om rapporten	7
IV.	Inledning.....	10
V.	Den misogynna ideologiska miljön..	13
VI.	Strategier och metoder.....	31
VII.	Misogynins konsekvenser.....	36
VIII.	Ta misogynin på allvar.....	43
IX.	Källor och referenser.....	44

REDAKTÖR

Daniel Poohl

TEXTER OCH RESEARCH

Myra Åhbeck Öhrman

FORMGIVNING OCH LAYOUT

Matilda Flodmark

© Expo & enskilda skribenter

Stockholm, 2026-06-10

ISBN: 978-91-990021-7-0

Stiftelsen Expo

Box 12119

102 23 Stockholm

08-400 219 60

info@expo.se

Vi vill rikta ett varmt tack till Gerd Johnsson-Latham, vars stöd och engagemang för rapportens frågor har varit en förutsättning för att denna rapport kunnat genomföras.

Rapporten är producerad av Stiftelsen Expo, som del av rapportserien Expo Insikt. Fler rapporter och andra publikationer finns att läsa på www.expo.se

I

Sammanfattning

- **Misogyni är en central kraft i samtida antidemokratiska miljöer.** Kvinnohat och antifeminism har under de senaste åren fått en allt mer framträdande roll i politiska och ideologiska miljöer som utmanar demokratiska värden. I dag fungerar misogyni som en samlade berättelse som hjälper olika rörelser att mobilisera anhängare, förklara samhällsutvecklingen och identifiera gemensamma fiender.
- **Flera ideologiska sfärer förenas i motståndet mot jämställdhet.** Manosfären, ytterhögern, konspirationistiska miljöer och religiöst konservativa rörelser skiljer sig åt i många frågor, men delar ofta en uppfattning om att feminism och jämställdhet har gått för långt. Kvinnors ökade frihet och inflytande framställs som orsaken till mäns problem, samhällets förfall eller nationella kriser. Misogynin fungerar som ett ideologiskt kitt som knyter samman aktörer som annars står långt ifrån varandra.
- **Sociala medier har förändrat spridningen av misogyna idéer.** Digitala plattformar gör det möjligt för idéer som tidigare cirkulerade i slutna miljöer att nå en bred publik. Influencers, poddar, videoklipp och digitala gemenskaper fungerar som inkörsportar till misogyna och antifeministiska världsuppfattningar. Innehållet paketeras ofta som underhållning, självhjälp eller samhällskritik, vilket gör det lättillgängligt och bidrar till att normalisera idéer som tidigare uppfattades som extrema.
- **Radikalisering sker ofta i sociala och känslomässiga processer.** Forskningen visar att människor sällan söker sig till misogyna miljöer på grund av en färdig ideologisk övertygelse. Istället handlar det ofta om ensamhet, frustration, upplevda orättvisor eller en känsla av att ha förlorat status och tillhörighet. De misogyna miljöerna erbjuder gemenskap, identitet och enkla förklaringar till komplexa problem, vilket skapar förutsättningar för vidare radikalisering.
- **Misogyni utgör en viktig bro till andra extremistiska ideologier.** Misogyna narrativ överlappar ofta med rasism, konspirationsteorier och auktoritära idéer. Föreställningar om att kvinnor, feminister eller jämställdhetsprojekt bär ansvar för samhällsproblem används för att legitimera bredare antidemokratiska världsbilder. Detta gör misogyna miljöer till rekryterings- och radikaliseringsarenor för andra former av extremism.

- **Våldsbejakande uttryck spelar en viktig roll.**
Särskilt inom incelmiljön förekommer en kultur där våld mot kvinnor romantiseras, rättfärdigas eller hyllas. Flera uppmärksammade vålds- och terrordåd har inspirerats av misogynna idéer, och vissa gärningsmän har upphöjts till martyrer. Även om de flesta som konsumerar misogynt innehåll aldrig begår våld visar rapporten att kvinnohat kan fungera som en central drivkraft i våldsbejakande radikaliseringsprocesser.
- **Misogyni bidrar till att begränsa kvinnors deltagande.**
Hat, hot, trakasserier och systematiska försök att misstänkliggöra kvinnor påverkar kvinnors möjligheter att delta i offentligheten på lika villkor. Journalister, politiker, forskare och andra kvinnor i offentliga roller är särskilt utsatta. Konsekvensen blir att kvinnors röster tystas och att det offentliga samtalet försvagas.
- **Utvecklingen är en del av en bredare demokratisk tillbakagång.**
Internationellt sammanfaller angrepp på kvinnors rättigheter ofta med inskränkningar av demokratiska institutioner, minoriteters rättigheter och rättsstatliga principer. Kampen mot misogyni är därför också en del av arbetet för att försvara det öppna samhället.
- **Kunskap om spridning och normalisering förebygger misogyni.**
För att motverka radikalisering räcker det inte att bemöta de mest extrema uttrycken. Samhället behöver förstå de sociala, kulturella och digitala miljöer där misogynna idéer får fäste och utvecklas. Tidiga insatser, ökad kunskap och förmåga att identifiera radikaliseringsprocesser är avgörande för att minska både individers utsatthet och de bredare samhällsrisker som följer av den växande misogynin.

"Därför är kvinnor orsaken till alla samhällets problem"

RUBRIKEN PÅ VIDEON SOM LAGTS upp på den högerextrema och konspirationsteoretiska nyhetsajten Frihetsnytt låter som hämtad från en sketch. Men den som bemödar sig med att titta igenom det nära en timme långa samtalet mellan de två männen som sitter i studion förstår snabbt att de faktiskt menar allvar.

Feminismen, menar programledaren, är en ideologi som har som syfte att destabilisera samhället. Tidigare i sin karriär var han frontperson för ett utbrytarparti från Sverigedemokraterna. Under 00-talets början syntes han tillsammans med sin sambo och familjens barn på valplakat, med texten "Värna familjen". En tid senare dömdes han för att ha misshandlat sambon inför ögonen på partikamrater under ett midsommarfirande.

Nu sitter han och oroar sig över att myndigheter och utbildningsväsende befolkas av allt fler kvinnor. Med som gäst sitter en äldre man som vittnar om en uppslitande skilsmässa. Den har fått honom att inse att många relationer har kraschat på grund av feminismen.

I kommentarsfältet fyller publiken på med sina tankar om samtalet.

En av dem håller inte med om analysen. Feminismen är inte en "kommunistisk idé", som programledaren menar. Det är bara ett av många verktyg som används av "globalisterna" för att orsaka kaos i världen, med målet att tillsätta en världsregering.

En annan påminns om när den högerextrema författaren och opinionsbildaren Ingrid Carlqvist menade att kvinnor inte borde ha rösträtt eftersom de tenderar att vara mycket mer känslomässigt styrda och påverkade. "En skarpsinnig poäng", slår tittaren fast.

Frihetsnytt är en marginell röst i det svenska offentliga samtalet. Här möts den traditionella extremhögern, konspirationsteoretiska galenpannor, antifeminister och kristna fanatiker. Det är en slags experimentverkstad för reaktionära idéer.

Det är ingen slump att de pratar om feminismen.

Stiftelsen Expos uppdrag är att upplysa om rasism och främlingsfientlighet. I 30 år har vi följt och bevakat den svenska extremhögern. Misogynin har alltid funnits där. Den är en del av det ideologiska bygget. Men under de senaste 10 åren har kvinnohat och antifeminism fått en allt mer framträdande roll i retoriken och idéproduktionen.

Det sker för att det lönar sig.

Som vi kommer att visa i den här rapporten är misogynin en drivande kraft i den reaktionära våg som trycker tillbaka demo-

kratin runt om i världen. Manosfärens idéer har normaliserats och når ut till en miljonpublik. Konservativa religiösa miljöer, konspirationistiska kretsar och ytterhögern står redo att ge kvinnohatet en vidare ideologisk påbyggnad.

Idéer om att kvinnor inte borde ha rösträtt, att män har rätt att göra vad de vill med kvinnor och läror som placerar kvinnor i centrum för samhällets alla problem ligger bara en scrollning ner i flödet för den som fångas in av algoritmen.

Vi tror att det bara är början. De extrema argument och det kvinnohat som odlas och politiseras kommer att behöva bemötas och motverkas. Därför gör vi den här rapporten. Hotet mot kvinnors rättigheter är mångfacetterat. Men det finns en slags spjutspets i det misogynna politiska projektet. Vår ambition är att i den här rapporten kartlägga de krafterna, öka kunskapen om hur de samverkar, vilka metoder de använder och dela med oss av idéer om hur de kan mötas.

DEN HÄR RAPPORTEN SYFTAR TILL att ge en samlad bild av den samtida misogynins ideologiska landskap, organisationsformer, spridningsstrategier och konsekvenser. Rapporten fokuserar på tre frågor. Vilka ideologiska sfärer och rörelser bär upp den samtida misogynin, och hur förhåller de sig till varandra? Hur sprids misogyna idéer, och hur fungerar rekrytering och radikalisering? Vilka konsekvenser får detta för kvinnors säkerhet, frihet och deltagande i det offentliga livet, och för det demokratiska samtalet i stort.

METOD, MATERIAL OCH AVGRÄNSNINGAR

Huvudfokuset för rapporten är Sverige, men då det rör sig om globala trender inkluderas även transnationella analyser och underlag. De ideologiska sfärer som sprider misogyna budskap och radikaliserar sina följare är transnationella fenomen. Engelskspråkiga influencers kan ha ett större inflytande på svenska män än motsvarande aktörer som riktar sig mot en enbart svensk publik. Radikaliseringsprocesser och den misogyna miljöns strategier och metoder är mer formade av internet och sociala mediers logik än nationella omständigheter. Även det hot som den tilltagande misogynin utgör bör ses som ett globalt fenomen. Men det sagt finns det också uttryck, aktörer och omständigheter som är specifika för just Sverige.

Rapporten bygger på tidigare forskning i ämnet och egen research av de sfärer som bär upp det misogyna politiska projektet. Våra preliminära slutsatser har presenterats för experter inom civilsamhälle, myndigheter och forskning i syfte att samla in viktig kunskap och viktiga perspektiv till vårt arbete.

Rapporten gör inga anspråk på att vara heltäckande. De exempel på aktörer som nämns har tagits med för att illustrera synsätt, strategier och metoder som präglar de misogyna aktörerna. Det är också värt att påminna om att vi har att göra med en snabbt utvecklande miljö. Därför är kartläggningen av de ideologiska sfärerna i första hand baserade på grundläggande ideologiska byggstenar, snarare än exakt vilka grupper och aktörer som är aktuella för stunden.

VAD MENAR VI MED MISOGYNI?

Misogyni används i dagligt tal ofta som en synonym för kvinnohat – enskilda individer som hyser fientliga känslor mot kvinnor. Det är inte en felaktig definition, men den räcker inte riktigt till

eftersom den riskerar att reducera ett strukturellt och politiskt fenomen till en fråga om personlig inställning. Den förklarar inte heller varför så många aktörer, som är involverade i de rörelser som behandlas i denna rapport, inte själva skulle beskriva sig som misogyna.

Istället lutar vi oss mot filosofen Kate Mannes definition i *Down Girl* (2018). Manne menar att misogyni inte främst handlar om personligt hat utan om ett *aktivt system*: ett socialt och kulturellt mönster som bestraffar kvinnor som bryter mot de oskrivna regler, förväntningar och ideal som dikterar hur kvinnor och män "bör" bete sig för att upprätthålla en struktur där män som grupp har mer makt, status och privilegier än kvinnor, och belönar dem som underordnar sig. Sett från det perspektivet är misogyni inte en individuell attityd utan en funktion som upprätthåller könsmaktsordningen – något som givetvis kan ta sig uttryck som öppet hat, men lika gärna som förlöjliganden, tystande, uteslutningar, hot eller ideologisk mobilisering.¹

Manne har också en användbar distinktion mellan misogyni och sexism. Sexism är den ideologi som rationaliserar och legitimerar ojämställdhet (exempelvis att män och kvinnor är biologiskt olika och har olika roller), medan misogyni är det system som straffar avvikelser från denna ordning. De samverkar, men de är inte samma sak.

I rapporten används misogyni i Mannes mening: som ett system av attityder, handlingar och aktörer som verkar för att kontrollera och begränsa kvinnors handlingsutrymme, och som i dag i hög grad organiseras, sprids och radikaliserar i digitala miljöer.

ANTIFEMINISM

Antifeminism – ett uttalat motstånd mot feministisk ideologi och politik – är närbesläktat med misogyni men inte nödvändigtvis samma sak. Det finns aktörer som avvisar feministisk analys utan att bära på någon fientlighet mot, eller en vilja att kontrollera och begränsa, kvinnor som grupp. På samma sätt kan misogyni förekomma utan att den formuleras som antifeminism; kulturella föreställningar om kvinnors underordning reproduceras ofta utan att någon identifierar sig som antifeminist.

I de rörelser som analyseras i denna rapport är däremot antifeminism och misogyni ofta tätt sammankopplade. Feminismen framställs genomgående som orsaken till mäns misslyckanden, till demografiska kriser och till den västerländska civilisationens förfall. Det kan vara viktigt att hålla isär de två begreppen, men det är lika viktigt att se hur de i praktiken förstärker varandra.

ANTI-GENDER

Ett annat närliggande begrepp är anti-gender, som ofta används i forsknings- och policy-sammanhang för att beteckna den transnationella politiska mobiliseringen mot jämställdhet, reproduktiva rättigheter och HBTQI-personer. Båda termerna

går att applicera på flera av de aktörer som behandlas i den här rapporten, men anti-gender beskriver i grunden ett motstånd mot ett bredare koncept aktörerna själva beskriver som "genusideologi": idén att kön är (i olika utsträckning) socialt konstruerat och åtskilt från biologin. Genusideologi fungerar sedan som vad som brukar kallas en flytande signifikant, vilket innebär att det kan fyllas med olika innehåll beroende på sammanhang – från skolans sexualundervisning till transpersoners rättigheter eller konventioner om partnervåld.

Måltavlan för anti-genderrörelsen är alltså en världsbild, medan misogynins måltavla är kvinnor och kvinnlighet. De två begreppen överlappar, särskilt i utfall, men är inte synonyma. För en rapport fokuserad på de attityder och mekanismer som kontrollerar, tystar och bestraffar kvinnor är Mannes definition det bättre verktyget.

BACKLASH ELLER KONTINUITET?

En central fråga för rapporten är hur den samtida vågen av misogyni ska förstås, både historiskt och politiskt. Det går att se på utifrån två förklaringsmodeller, som kan tyckas motsäga varandra men i själva verket inte är ömsesidigt uteslutande.

Den första är *backlash-modellen*, som bygger på Susan Faludis bok *Backlash* från 1991. Faludi argumenterade för att perioder då kvinnor vinner rättigheter har en tendens att utlösa samhällsliga motreaktioner – inte nödvändigtvis en organiserad konspiration, utan snarare ett mönster av kulturell och politisk motmobilisering. Med det perspektivet är samtidens manofär och antifeministiska rörelser ett svar på de senaste decenniernas konkreta framsteg för kvinnors rättigheter.²

Den andra modellen betonar *strukturell kontinuitet*: att misogyni inte är en reaktion på utvecklingen utan ett uttryck för patriarkala strukturer som aldrig försvunnit utan bara tagit nya former i takt med att de gamla uttrycken blivit socialt oacceptabla.

Båda dessa modeller sätter fingret på något verkligt. Det är sannolikt att den samtida misogynin är delvis reaktiv – alltså ett svar på faktiskt förändrade könsroller och normer – och delvis strukturell, det vill säga ett uttryck för underliggande normer och maktförhållanden som aldrig i grunden förändrades utan bara bytt form.

DET SENASTE DECENNIET HAR präglats av en stark spänning mellan två direkt konkurrerande politiska utvecklingar. Samtidigt som feministiska rörelser nått historiska framgångar och genomslag med kampanjer som #MeToo 2017 och en ökning av representationen för kvinnor i politik och näringsliv, har en organiserad motkraft vuxit sig starkare. Kvinnors rättigheter hotas i stora delar av världen av förändrad lagstiftning, men också genom en förskjutning i kultur, retorik och digital organisering.

På global nivå är det ett tydligt mönster. I USA avskaffades den federala aborträtten 2022 när Högsta Domstolen rev upp Roe v. Wade – ett beslut som var resultatet av nästan femtio års organiserad religiös och politisk mobilisering. I Polen, Ungern och Turkiet har regeringar systematiskt begränsat kvinnors reproduktiva rättigheter och underminerat skyddet mot könsbaserat våld. I Afghanistan har talibanregimen sedan 2021 i praktiken uttraderat kvinnor i offentligheten. I Iran utlöste moralpolisens mord av Mahsa Amini 2022 en av de största feministiska motreaktionerna i modern tid, men regimen svarade med brutalt våld.

INGA ISOLERADE FENOMEN

Dessa händelser är inte isolerade utan bör förstås som en del av vad forskare och organisationer som Freedom House, V-Dem och UN Women beskrivit som *democratic backsliding* – en gradvis förflyttning där demokratiskt styre blir mer auktoritärt. Där finns en tydlig könsaspekt: när demokratin försvagas leder det ofta till en inskränkning av kvinnors rättigheter.³

Utvecklingen sker också i vad som brukar beskrivas som det politiska väst. Konkret lagstiftning och politik är i majoriteten av länderna ännu oförändrad, men då partier som på andra sätt verkar för att styra i mer auktoritär riktning får ökat inflytande finns anledning att känna viss oro. Vad som redan skett är en förskjutning av den kulturella och retoriska terrängen, där anti-feministiska och misogyn budskap nu når hundratals miljoner människor via sociala medier, podcasts och videoplattformar. Politiker och opinionsbildare på yttre högerkanten normaliserar öppet sexistiska uttalanden, och som denna rapport kommer att visa så har manofären utvecklats från ett marginellt nätfenomen till en ideologisk miljö med reellt politiskt kapital, inflytande och radikaliseringskraft.

En del av förklaringen till att den politiska backlashen mot jämställdhet har tagit fäste kulturellt är att misogynin sällan

presenteras som hat mot kvinnor. Istället presenteras den som ett motstånd mot ett värdesystem, eller förakt för feminint kodade koncept – pacifism, empati, omsorg, samarbete och tolerans, för att nämna några. När Donald Trump blev vald till president för andra gången var det med ett löfte om att skära ner på DEI – ett samlingsnamn för olika ramverk och insatser avsedda att främja jämlikhet och likabehandling. Några dagar innan han skulle sväras in i januari 2025 slopade Meta sina DEI-program. Grundaren Mark Zuckerberg hävdade, i en av världens största poddar, att det var en positiv förändring eftersom många företag blivit ”kulturellt kastrerade”, och behövde mer ”maskulin energi”.⁴

Ett halvår tidigare väckte boken *Den mjuka staten* debatt⁵ med sin tes att det ökade kvinnliga inflytandet i skola och offentlig sektor har gjort Sverige till en ”mjuk stat” – ett begrepp lånat av Gunnar Myrdal för att beskriva länder präglade av social oordning och disciplinbrist. Att ett begrepp myntat för att beskriva institutionell kollaps i postkoloniala stater appliceras på kvinnors deltagande i ett av världens tryggaste länder är talande för logiken: det feminint kodade, i sig, kopplas till svaghet, kaos och samhälleligt förfall.

I Sverige – ett land som länge betraktats som ett föregångsland för jämställdhet – är bilden delvis bättre än den globala, men inte utan orostecken. Attitydmätningar bland unga män visar ett starkare motstånd mot jämställdhet än tidigare generationer, och skolpersonal och andra vuxna i ungas närhet rapporterar om en ökad exponering för mansofrens innehåll bland pojkar och unga män. Då det digitala landskapet inte har några nationsgränser konsumerar svenskar samma internationella influencers, läser samma forum och tar del av samma narrativ som sina jämnåriga i USA, Storbritannien och Tyskland.

I den rapport Ipsos tillsammans med King’s College London publicerade till internationella kvinnodagen 2026 syns denna utveckling tydligt. Sverige har en mer positiv inställning till jämställdhet än det globala genomsnittet. Ändå instämmer 53 procent av de svenska männen i påståendet att jämställdheten har gått tillräckligt långt. Andelen svenskar som tycker det har dessutom ökat med 5 procentenheter mellan 2019 och 2026, vilket tyder på en negativ trend som också är synlig i datapunkten att yngre generationer, överlag, är mer negativa till jämställdhet. 44 procent av svenska män anser att de förväntas göra för mycket för att främja jämställdhet, och 42 procent – vilket kommer att bli viktigt senare i rapporten – anser att jämställdheten gått så långt att vi börjat diskriminera mot män.⁶

EN RÖRELSE UTAN ENHETLIG PROFIL

En av de vanligaste och mest problematiska föreställningarna om samtida misogyni är att den har ett tydligt ansikte: en ensam och misslyckad ung man som sitter framför sin dator i ett mörkt rum. Det är en karikatyr med ett korn av sanning – ensamhet, social isolering och upplevda misslyckanden är återkommande teman i

de miljöer som behandlas i denna rapport. En nordisk forskningsöversikt från 2023 visar bland annat att unga mäns psykiska hälsa och maskulinitetsnormer är nära sammankopplade och att män har svårare att söka hjälp för psykisk ohälsa på grund av normer och stigma kopplade till maskulinitet.⁷ Men som begränsad typologi är bilden av den ensamma unga killen framför datorn fundamentalt missvisande, och riskerar att förminska det faktiska problemet.

Forskningen är tydlig på den här punkten. Sociologen Michael Kimmel visar i *Angry White Men* (2013) att den gemensamma nämnaren snarare är en känsla av *kränkt berättigande* – en upplevelse av att något man hade rätt till har fråntagits en – än en specifik socioekonomisk profil, och den känslan kan drabba män i vitt skilda livssituationer. Debbie Ging betonar i sin forskning om manofären att miljön omfattar allt från tonårspojkar med svåra livssituationer till välutbildade män i medelåldern.⁸ Åtskillig forskning om rekrytering till extremrörelser har visat att ideologisk övertygelse ofta formas *efter* att man anslutit sig till en rörelse – inte tvärtom. Man söker en gemenskap, och ideologin kommer på köpet.⁹

Kimmels teoretiska ramverk får stöd av en nyligen publicerad studie, som med ett underlag av 2 751 svenska män undersökte varför vissa attraheras av misogynna grupper. Forskarna fann att ett upplevt hot mot maskulin status – konkretiserat som föreställningen att samhällsnormer förskjutits på mäns bekostnad – är kopplat till en högre benägenhet att engagera sig i manofären. Studien identifierar också att det inte är själva statushotet i sig som motiverar engagemanget, utan den *ilska* hotet utlöser.¹⁰

Det här innebär att den misogynna aktören inte är en enkelt avgränsad typ. Vi har istället att göra med ett spektrum av aktörer som delar ett narrativ och en känslomässig erfarenhet av att ha förlorat något samt ilskan över det.

Den unge mannen som leds av algoritmer från träningsvideor och självhjälpsinnehåll till alpha male-coacher och sedan mer explicit antifeministisk retorik. Den medelålders man som beskrevs i förordet som genomgått en infekterad skilsmässa och hittar förklaringar och gemenskap i den så kallade mansrättsrörelsen. Den ideologiskt övertygade högerextremisten som har misogyni som en del av ett bredare politiskt narrativ om civilisationens förfall. Den socialt isolerade pojken som på ett incel-forum finner det enda sammanhang där han känner sig förstådd. Och den helt vanliga tonårskillen som inte identifierar sig med någon av dessa kategorier men vars bild av kvinnor och relationer formas av ett konstant flöde av misogynna memes, podcasts och videoklipp.

Även om rapporten kommer att fokusera på de extrema konsekvenserna och uttrycken för den här sortens ideologi, är det viktigt att hålla den här bredden i bakhuvudet. Dels för att analysen annars blir felaktig. Dels för att ett förebyggande arbete som bygger på en alltför snäv profil missar flera av dem det borde nå.

MISOGYNI ÄR INTE BUNDEN till en enskild ideologi. Den finns i miljöer som på ytan kan framstå som mycket olika. Manosfären, ytterhögern, konspirationismen och den religiösa konservatismen har skilda mål och världsbilder, men förenas i motståndet mot feminism och jämställdhet. I detta kapitel undersöker vi hur dessa miljöer förstår, använder och sprider misogynna idéer.

MANOSFÄREN

Manosfären är ett namn som används för att beteckna en uppsättning mansfokuserade communities online, som är antifeministiska och misogynna i olika utsträckning. Den är inte en rörelse i konventionell mening då den varken har manifest, ledare eller medlemsregister, utan bör snarare beskrivas som ett ekosystem av löst sammankopplade digitala miljöer som delar ett narrativ: att jämställdhet har skett på mäns bekostnad och att män är samhällets verkliga förlorare. Miljöerna har vitt skilda fokus, retoriska stilar och grad av radikalism – från självhjälpsinriktade livscoacher till miljöer som öppet förhållar våld.

BAKGRUND OCH FRAMVÄXT

Parallellt med den andra vågens feminism, runt början av 1970-talet, uppstod en mansrörelse som i sin tidiga form var genuint pro-feministisk i bemärkelsen att den ville befria män från begränsande könsroller och såg patriarkatet som ett system som skadade båda könen. Under decenniets senare hälft splittrades rörelsen, och en antifeministisk gren – mansrättsrörelsen (MRM) – började definiera feminismen som orsaken till mäns problem, snarare än en allierad rörelse. Mansrättsaktivisterna skulle komma att fokusera på vad de såg som en systematisk diskriminering av män i frågor som familjerätt, relaterat till vårdnadstvisiter och skilsmässor, och straffrättsliga sammanhang.

Dagens manosfär går att se som en digital arvtagare till den antifeministiska MRM-traditionen. Pickup artist-rörelsen (PUA), byggde på en lång tradition av relationsgurus som skrev instruktionsböcker om hur man förför kvinnor, ofta med ramverk baserade på evolutionspsykologi och spelteori och med egen pseudovetenskaplig terminologi. Fenomenet slog igenom brett med journalisten Neil Strauss bok *The Game: Penetrating the Secret*

Society of Pickup Artists år 2005, vilket ledde till en ökad popularitet men också medial uppmärksamhet och kritik.

Rörelsen som helhet fragmenterades och diversifierades under 2010-talet, i takt med att sociala medier och YouTube möjliggjorde storskalig spridning utan traditionella mediala grindvakter. Ur PUA-rörelsen – och ur frustrationen över att raggningstricken inte höll vad de lovade – växte en radikaliserad sidogren fram i form av forumet *PUAhate*, som i sin tur sedan splittrades till sidoforumen *sluthate* och *lookism.net*. PSL-genealogin, (PUAhate-sluthate-lookism), är central för att förstå incelmiljön.

På den mer rumsrena sidan av rörelsen bidrog influencers som Rollo Tomassi med många av de pseudovetenskapliga ramverk och begrepp som skulle bli bärande pelare i manofärens analys. Bland annat populariserade han red pill-begreppet – lånat från filmen *The Matrix* – för att beskriva ett uppvaknande från vad han kallar en ”gynocentrisk samhällsordning” – riggad för att värna kvinnors intressen samtidigt som manliga egenskaper patologiseras.

I början av 2020-talet gjorde profiler som Andrew Tate att manofärens retorik återigen uppmärksammades i bredare sammanhang. Det digitala formatet må vara nytt; men den underliggande föreställningen om att feministiska framgångar sker på mäns bekostnad är minst femtio år gammal.

INCELS

Incels – ”involuntary celibates”, ofrivilligt celibatära – är den del av manofären som uppmärksammas mest av säkerhetsmyndigheter, journalister och forskare, och det av goda skäl. Till skillnad från flertalet andra manofärgrupper, som ofta fokuserar på individuell eller politisk förändring som en lösning på vad de ser som strukturella orättvisor, är incel-ideologi både deterministisk och totaliserande.

Ideologins kärna är det så kallade svarta pillret (*black pill*): en deterministisk världsåskådning som hävdar att mäns förmåga att attrahera kvinnor helt bestäms av genetik och utseende – faktorer den enskilda mannen är oförmögen att förändra. Andra viktiga begrepp och idéer är hypergami – föreställningen att kvinnor söker sig uppåt i hierarkin och aldrig nöjer sig med en man av lägre status – och teorin baserad på Paretoprincipen enligt vilken 80 procent av kvinnors sexuella uppmärksamhet riktas mot 20 procent av männen. Incels anser även de att samhället är i grunden gynocentriskt, och då lågstatusmän inte kan förändra sin situation finns bara tre utvägar: *hope* (falsk förhoppning), *cope* (förträngning) och *rope* (självmod, med eller utan utvidgat massvåld).

Ur lookism-ideologin – idén att det i första hand är gener och utseende som avgör livschanser – växte praktiken *looks-maxxing* fram: försök att förändra sitt utseende för att öka sin sexuella konkurrenskraft. Begreppet myntades i den så kallade PSL-gemenskapen (forumet PUAhate-sluthate-lookism.com)

som nämns ovan och omfattar både harmlösa metoder som hudvård och träning (*softmaxxing*) och extrema ingrepp som steroidanvändning, olagliga peptidinjektioner och plastikkirurgi (*hardmaxxing*).

Looksmaxxing är ett svar på incelmiljöns svarta piller – ett försök att hacka systemet för att slippa vara en lågstatusman. Under tidigt 2020-tal migrerade looksmaxxing från de slutna PSL-forumen till sociala medier som TikTok, där det marknadsförs i ett mer nedtonat självförbättringsformat. Detta har bidragit till att ideologins kärnbegrepp blivit mainstream utan att behöva skylta med sitt ursprung i incel-kulturen.

Incelmiljön har gett upphov till en omfattande begreppsapparat, som i stora delar är konsekvent avhumaniserande. Kvinnor benämns som *femoids* eller *foids* – en sammanslagning av female och humanoid – vilket signalerar att de inte betraktas som fullvärdiga subjekt. Den generaliserade framgångsrike idealmannen kallas *Chad*, den attraktiva idealkvinnan är *Stacy*. Även lågstatusmän får hänfulla etiketter som *betabux* – en man som har lågt sexuellt marknadsvärde (beta) men utnyttjas av kvinnor för ekonomisk trygghet (bucks) efter att de misslyckats med att säkra en *Chad*.

Miljöns våldsförhärlikande inslag tar sig uttryck i dyrkan av massmördare. Den mest tongivande mördaren är Elliot Rodger som 2014 dödade sex personer i Isla Vista, Kalifornien. Rodger var en aktiv postare på forumet *PUA hate*, och klargjorde i det manifest han publicerade i samband med skjutningen att den var en hämndaktion mot de kvinnor som nobbat honom trots att han – enligt sin egen bedömning – uppfyllde kraven för en högstatusman. I incel-kretsar kallas han ”saint Elliot” eller ”hERo”, en stavning som kodar in hans initialer, och att genomföra ett massvåldsdåd i hans fotspår kallas att ”go ER”.

I en FOI-rapport som analyserade tre incel-forum – *incels.co*, *looksmax.me* och *incel.is* – konstaterades en betydande förekomst av hatinnehåll, riktat framför allt mot kvinnor. Samma rapport uppskattade att antalet svenska användare är påfallande många: 240 besök per miljon invånare jämfört med USA:s 43 – nästan sex gånger fler per capita.¹¹

MANSRÄTTSRÖRELSEN (MRA)

Den digitala mansrättsrörelsen är den direkta arvtagaren till 1970-talets antifeministiska MRM-gren, nu organiserad genom forum och bloggar. Den skiljer sig från *incels* och *PUA* genom att vara uttalat strukturellt politisk, med ett fokus på konkreta frågor som vårdnadstvister, falska våldtäktsanklagelser och mäns underrepresentation i uppmärksammandet av psykisk ohälsa. Retoriken är mer städad och inkluderar i många fall även HBTQI-personer – i kontrast mot incelmiljön och red pill-kretsar.

Mansrättsrörelsen framstår på ytan som den mest legitima grenen av manofären, och vissa av frågorna som lyfts är genuint värda att uppmärksamma. Men rörelsens grundantagande – att

feminismen gått för långt och att män nu är det kön som systematiskt missgynnas – är samma som i de mer extrema miljöerna. Det gemensamma antifeministiska narrativet, snarare än någon uttalad misogyni, gör rörelsen till en potentiell inkörspport till mer extrema positioner.

MGTOW – MEN GOING THEIR OWN WAY

MGTOW är manofärens separatistiska gren, vars anhängare förespråkar ett liv utan romantiska eller sexuella relationer med kvinnor – inte av oförmåga (som incels), utan som ett medvetet val motiverat av ideologi. Kärnargumentet är att relationer med kvinnor är skadliga och leder till att män utnyttjas genom exempelvis äktenskapslagstiftning och anspråk på underhåll.

MGTOW framställer sin position som logisk snarare än som känslomässig eller hatisk. Misogynin är inbyggd i ramverket, men presenteras som en rationell slutsats på ett resonemang, vilket gör den svårare att bemöta. MGTOW är alltså inte på ett ideologiskt plan ett direkt hot mot kvinnor, men fyller en normaliserande funktion då de etablerar en kultur där förakt för kvinnor framställs som sunt förnuft.

RED PILL OCH INFLUENCER-EKONOMIN

PUA-miljön gav, som beskrivs i bakgrundsavsnittet, upphov till red pill-konceptet: att den som ”tagit det röda pillret” ser samhället som det verkligen är, bortom feministisk propaganda. Red pill är alltså inte en enhetlig eller avgränsad ideologi utan snarare ett sanningsanspråk som utgör den gemensamma ideologiska grunden för merparten av manofären – ett ramverk som kan fyllas med vitt skilda innehåll.

Det dominerande formatet för red pill-ideologi är idag framför allt livestreams och klipp i sociala medier, exempelvis podcasts som Fresh & Fit som går ut på att intervjua kvinnor och håna deras livsval och sexualitet. Det är en form som gör ideologin lättillgänglig och underhållande utan att kräva att lyssnaren identifierar sig som incel eller ens som del av manofären.

Kommersialiseringen är en viktig dimension, då influerare tjänar stora pengar på att sälja kurser och andra tjänster som påstår sig hjälpa andra män att bli framgångsrika i ett riggat system. Andrew Tate är det mest kända exemplet. Han står åtalad för våldtäkt och människohandel, men har samtidigt en enorm global genomslagskraft. Hans affärsmodell bygger explicit på red pill-retoriken då han säljer kurser i att ”ta sig ur Matrix”, det vill säga frigöra sig från samhällets feministiska kontroll. Tate skyltar öppet med sin misogyni med påståenden som att kvinnor är underlägsna män, att våld mot dem är acceptabelt och att samhället motarbetar mäns frihet. Trots åtalen hade 13 procent av brittiska män mellan 18 och 30 en positiv syn på Tate år 2025.¹²

Manofären är idag ekonomiskt motiverad på ett sätt som de traditionella forumen inte var – kurspaket, prenumerationstjäns-

ter och pyramidspelsliknande investeringsprogram säljs till följare som redan tagit till sig ideologin – och den riktar sig specifikt mot unga män med identitets- och ensamhetsproblem. Detta kommer vi att återkomma till i del 4.

MANOSFÄRENS GEMENSAMMA SPRÅK

Manosfärens olika grenar delar en begreppsapparat och ett antal grundantaganden som fogar samman miljön. ”Red pill” fungerar som en ram som håller ihop dessa begrepp, då den som använder sig av dem ser verkligheten medan övriga är blinda. Det skapar en stark intern sammanhållning och misstro mot externa perspektiv – inklusive sådana som försöker bemöta och ifrågasätta ideologin.

En analys av Flashbacks manosfär-subforum visar att det svenska manosfärsspråket följer de internationella mönstren men med vissa svenska särdrag, samt att Flashback fungerar som en plattform där manosfärens narrativ flätas samman med rasistisk diskurs.¹³ Det är en observation som vi tar med oss in i nästa avsnitt, om ytterhögerens relation till misogynin.

YTTERHÖGERN

Ytterhöger är ett samlingsbegrepp för rörelser, partier, nätverk och miljöer till höger om den parlamentariska konservatismen, som förenas av ett motstånd mot liberal demokrati, mångkultur och den rådande jämlikhetsordningen. Statsvetenskaplig forskning brukar skilja mellan två grenar av ytterhöger: *radikalhögern*, som primärt verkar inom demokratins spelregler, och *extremhögern*, som inte alls accepterar demokratins spelregler. Rasideologiska föreställningar förekommer över hela spektrumet, men är mycket vanligare inom extremhögern.¹⁴

Misogynin är inte ett nytt inslag i ytterhögerens ideologi, även om den ofta försvunnit i de breda skildringarna av rörelser som annars främst beskrivs som rasistiska. Det är svårt att hitta ett tydligare exempel än boken *Male Fantasies* från 1987, i vilken Klaus Theweleit studerar skrivet material från Weimarrepublikens *Freikorps*, nationalsocialismens förtrupper efter första världskriget. Theweleits kopplar den rädsla och avsky som kännetecknar deras relationer med kvinnor till den aggressiva rasism och anti-kommunism som utgör kärnan i de flesta fascistiska rörelser. I *Freikorps*-männens dagböcker förekommer tre kategorier av kvinnor: de frånvarande (fruar och fästmör); de goda (vita, rena, tyska sjuksköterskor); och kommunisterna som förtjänar att dödas. Fantasier och ingående skildringar av den sortens brutala mord är också vanligt förekommande i soldaternas dagböcker.

Till skillnad från manosfären, där relationen till kvinnor och jämställdhet är det centrala problem som rörelsen samlas runt, är misogynin i ytterhöger snarare instrumentell. Kontrollen över kvinnors kroppar och sexualitet är ofta inte ett mål i sig

utan beskrivs som ett av flera medel för att genomföra ett (etno) nationalistiskt projekt. Feminismen är därför inte bara ett individuellt irritationsmoment, utan ett existentiellt hot mot folkets fortlevnad.

Hatet riktas sällan öppet mot kvinnlighet som sådan, utan istället mot de kvinnor som frånsäger sig sin viktiga roll i det nationalistiska projektet. Listan över dessa inkluderar fortfarande kommunister, men har i modern tid utökats för att inkludera flera sorters kvinnor som ses som politiska fiender – miljöaktivister, pacifister och liberaler som förespråkar mer generös invandring, för att nämna några. Kvinnor som grupp tillskrivs ofta skulden för att ha röstat för friare invandring, i strid mot vad som påstås vara deras egna intressen – och mot ytterhögern, som gärna utmålar sig som kvinnors beskyddare mot de invandrare som kommer att skada dem.

Den här skillnaden är viktig, eftersom någon som är ideologiskt övertygad inte ser kontrollen av kvinnor som ett uttryck för dominans eller illvilja – tvärtom ses det som ett sätt att värna kvinnor, skydda och beundra dem som nationsbyggande objekt. Det är en misogyn logik, men att den kläs i omsorg snarare än förakt gör den svårare att identifiera och bemöta.

ETNONATIONALISM OCH REAKTIONÄR TRADITIONALISM

Den västerländska ytterhögern har två för rapporten relevanta ideologiska linjer som löper parallellt: den etnonationalistiska och den reaktionära traditionalismen. Den etnonationalistiska linjen handlar om att bevara en etnisk folkstam, biologiskt definiera nationell tillhörighet och motverka vad man ser som ett hot om demografisk utträdning. Själva reproduktionen blir här en politisk handling, och en vit kvinna som skaffar barn med en invandrad man gör sig därför skyldig till förräderi mot folkstammen – ett svek inte bara mot sin man eller familj, utan mot hela sitt folk.

Den reaktionära traditionalistiska linjen är inte alltid uttalat rasistiskt, men delar en grundläggande längtan tillbaka till en förmodad naturlig hierarki: en ordning där mannen är familjens överhuvud och försörjare och kvinnan en omvårdande modersfigur. Den här sortens nostalgi åkallas ofta utan explicit rasism, men kan ändå ha en underliggande etnisk kodning då det som ska bevaras beskrivs som ”den svenska kärnfamiljen” eller ”västerländska värderingar”, bildsätts uteslutande med blonda familjer och barn.

Reaktionär traditionalism och etnonationalism är inte samma projekt, men båda har skäl att vilja kontrollera och begränsa kvinnors autonomi och angriper feminismen som en av sina huvudsakliga fiender.

TRADWIVES OCH FEMONATIONALISM

En dimension av ytterhögerens misogyni som ofta förbises är kvinnornas aktiva roll i att reproducera och vidmakthålla den,

något som konstaterats både av Kathleen Blee och Claudia Koonz i deras studier av Ku Klux Klan och kvinnor i Nazityskland. Flera av Europas mest framträdande högerextrema ledare på senare tid har varit kvinnor: Italiens premiärminister Giorgia Meloni (Fratelli d'Italia), Marine Le Pen (Front National och senare Rassemblement National) och Alice Weidel (Alternative für Deutschland). Deras position kan ge sken av att ytterhögermoderniserat sin syn på genus, men i praktiken har det sällan några förmildrande effekter på den politik som förs.

I april 2024 införde den italienska senaten, under den första kvinnliga premiärministern, en lag som ger antiabort-grupper tillträde till rådgivningsrum på offentliga abortkliniker. Paradoxalt nog beskrev Meloni beslutet som ett sätt att stärka kvinnors valfrihet genom att ge dem mer information för att ta rätt beslut. Melonis agerande går att beskriva med begreppet *femonationalism* – hon använder feministisk retorik om kvinnors rättigheter som ett verktyg för att legitimera rasistisk och islamofobisk invandringspolitik, medan hon samtidigt undergräver reproduktiva rättigheter.¹⁵

Tradwife-rörelsen – hustrur och mödrar som marknadsför ett idealiserat hemmafruideal i sociala medier – är en ny företeelse som likt manoförelser kan fungera som brobyggare från mainstream till misogyn politisk ideologi. De förespråkar traditionella patriarkala hierarkier, ramar in barnafödande som en kulturell plikt och rekryterar både män och kvinnor till dessa miljöer via sin förmåga att normalisera och estetisera det som nyligen ansågs extremt.

Cynthia Miller-Idriss beskriver detta som *enabling*, ett av sätten på vilket misogynin verkar i ytterhögermodern: vita kvinnor som axlar rollen som rasens och hemmets moraliska väktare, upprätthåller den patriarkala ordningen inifrån och ger den legitimitet.¹⁶

VITA KVINNOR SOM SLAGFÄLT

Ett talande exempel på hur misogyni och ytterhögermoderns ideologi samverkar i en svensk digital kontext finns i en diskursanalytisk studie som omfattar 20 359 kommentarer i 16 trådar på Flashback. Studien identifierar tre samverkande logiker i det hatinnehåll som riktas mot svenska kvinnor.

Den första är en stark tro på manligt berättigande och förlust: att män har rätt till kvinnors kroppar och uppmärksamhet, men att svenska kvinnor hjärntvättats av feminism och "kulturmarxism" vilket får dem att välja bort traditionella relationer i strid mot den naturliga ordningen. Detta gör dem, enligt forumets logik, ansvariga för mäns socioekonomiska problem och höga självmordstal.

Det andra är våldtäktsfantasier, som är vanligt förekommande och kretsar runt idéer om att kvinnor (och i synnerhet svenska kvinnor) i hemlighet njuter av eller "ber om" att bli våldtagna. Det ligger nära till hands att se det som hämndfantasier, men den för rapportens syfte intressanta detaljen är att de ofta sammanflätas

med rasistiska idéer i form av så kallade ”importerade” våldtäktsmän. Kvinnors politiska röstningsvanor ses här som en undermedveten önskan att kuvas av mer patriarkala, invandrade kulturer.

Den tredje är konspirationslogiken, där Sverige beskrivs som ett land under ”feminazistiskt” styre, där män systematiskt förtrycks. Detta är direkt länkat till konspirationsteorin om ett pågående vitt folkmord eller ”det stora folkutbytet”. Svenska kvinnor pekars ut som rasförrädare eftersom de prioriterar själviska mål framför att föda vita barn eller för att de påstås gå till sängs med ”misogyna araber”.

Slående är också hur Flashback-användarna i dessa trådar öppet lyfter politiska partier från ytterhögern – Sverigedemokraterna (SD), Alternativ för Sverige (Afs) och nazistiska Nordiska motståndsrörelsen (NMR) – som de aktörer som ska rädda nationen, ”få ordning på kvinnorna” och genomföra en ”omvänd genusrevolution” i samband med ett framtida, förväntat raskrig.¹⁷

KONSPIRATIONISMEN

I manosfären är misogynin primär, det centrala problemet är relationen mellan könen. I ytterhögern är den instrumentell, ett medel av flera för ett nationellt projekt. I konspirationismen är den symptomatisk: feminismen är inte ett självständigt ideologiskt fenomen utan ett symptom på den hemliga makt som styr och förstör världen. Att feminismen fått genomslag är inte resultatet av demokratisk kamp och förändrade normer utan ett bevis på att konspirationen fungerar.

Det är en till synes liten förskjutning i ideologisk logik, men kan få stora konsekvenser för hur misogynin uttrycks.

KONSPIRATIONISMEN SOM VÄRLDSÅSKÅDNING

Det är viktigt att skilja konspirationismen som ideologisk sfär från konspirationsteorier som fristående påståenden. En konspirationsteori är en förklaring av en specifik händelse som involverar en hemlig sammansvärjning. Inom konspirationismen tror man på en superkonspiration, där flera enskilda konspirationsteorier vävs samman till en världsåskådning.

I *superkonspirationen* finns en föreställd dold elit, en plan och ett offer. Den dolda eliten antas vilja kontrollera, utnyttja eller utplåna ”folket”, ett vitt begrepp som många gånger direkt eller indirekt avser vita, västerländska, heterosexuella män och deras familjer. Planen genomförs via en rad verktyg: migration, HBTQ-rättigheter, mångkultur, klimatpolitik, vaccinationer, mediekontroll, internationella institutioner och global kapitalism. Feminismen betraktas som ett av dessa verktyg – kanske det mest kraftfulla, eftersom det verkar inifrån, i relationen mellan män och kvinnor.

Denna världsåskådning präglas av en fundamental epistemologisk misstro mot etablerade institutioner. Vetenskap, journalistik, akademi och politik går inte längre att se som neutrala informationskällor, då de är del av konspirationen. Det enda sättet att nå sanningen är att bryta sig ur systemet, att ta det röda pillret, att "vakna".

FEMINISM SOM ELITPROJEKT

CVE:s rapport från 2026 om red pill och konspirationsteorier dokumenterar hur feminismen kodas i konspirationistiska miljöer, som ett konstruerat projekt av en dold elit. I den grävsta varianten - vanligt förekommande i sammansmältningen av manofär och högerextremism - framställs feminismen som ett judiskt projekt avsett att underminera den västerländska mannen.¹⁸

I många konspirationistiska miljöer är eliten anonym, eller vagt namngiven med återkommande eufemismer som "globalisterna", "illuminati" eller "den djupa staten". Det är begrepp som också används av antisemiter för att inte rakt ut behöva tala om judar. Men i vissa fall rör det sig om fantasier om en ansiktslös makt, vars identitet man inte kan avslöja. Oavsett vem man anser sitter i toppen och drar i trådarna så är synen på feminism densamma. Den anses inte vara organisk, utan skapad av dolda makter för att splittra folket.

RED PILL SOM BRYGGA

Red pill-konceptet spelar en central roll i konspirationismens relation till manofären. Red pill är från början en epistemologisk metafor: du ser sanningen, de andra ser illusionen. Den kan fyllas med vilket innehåll som helst - relationen mellan könen, global maktpolitik, vaccinsäkerhet, mediernas ägarstruktur. Att vara *redpilled* om feminismen och att vara *redpilled* om globalistelitens planer blir uttryck för samma uppvaknande, delar av samma superkonspiration.

Det förklarar varför en man som börjar på ett incelforum och tar till sig dess analys av hypergami och "femoids" på ett naturligt sätt kan skifta till miljöer som diskuterar folkutbytet och den vita civilisationens undergång. Ju mer du ser igenom, ju mer du vaknar upp, desto djupare in i kaninhålet färdas du. Och kaninhålet leder, nästan undantagslöst, till tanken om den dolda eliten.

Sociologerna Alice Marwick och Katherine Furl beskriver redpilling som en process, en gradvis eskalering av konspirationstro som drivs på av algoritmernas rekommendationssystem och deltagande i onlinemiljöer snarare än av ett enskilt avgörande val. Man klickar sig djupare, hittar ett sammanhang som bekräftar den nya världsbilden och uppmuntrar till ytterligare radikaliserings. Man rör sig gradvis från "upplysthet" i sakfrågan till en allomfattande konspiratorisk syn på världen.¹⁹

DET STORA FOLKUTBYTET

Den föreställning som bäst sammanför konspirationismens och ytterhögerens sfärer är narrativet om det stora folkutbytet (*The Great Replacement*). Det är i sig en konspirationsberättelse som påstår att en elit medvetet försöker ersätta vit ursprungsbefolkning med invandrare, ett projekt som genomförs genom migration, låga födelsetal hos vita och höga hos icke-vita, och kulturell kollaps pådriven av feminism och mångkultur.

Folkutbytesteorin är etnonationalismens demografiargument infogat i ett konspirationistiskt ramverk. Det gör den till ett utmärkt ideologiskt kitt för att hålla samman högerextremism och konspirationsmiljöer, ge högerextremister ett engagerande narrativ att rekrytera med och konspirationstroende en politisk agenda att engagera sig med.

Och, precis som i fallet med ytterhögeren, får misogynin här en demografisk dimension. Om en förutsättning för folkutbytet är låga födelsetal bland vita kvinnor, och feminismens påstådda syfte är att få vita kvinnor att undvika moderskapet, blir kontroll av dessa kvinnors reproduktiva val ett viktigt politiskt projekt.

ETT SLUTET SYSTEM

Konspirationismen fungerar som ett slutet sanningsystem, där motargument alltid avfärdas som desinformation som bevisar själva konspirationen. Akademiker och andra experter är per definition del av systemet, journalister är köpta och myndigheter ljugar. De enda bevis som går att lita på är sådana som bekräftar existerande föreställningar, och den gemensamma tolkningen av verkligheten i miljöerna fungerar som ett socialt kitt som håller ihop gemenskapen mot utomstående fiender.

Den här sortens konspirationistiska inslag gör misogynin svår att bemöta i sak. Om feminism är ett elitprojekt är genusforskning per definition en del av konspirationen, och om jämställdhetsstatistik produceras av statliga institutioner är den opålitlig. Det gör också de feministiska kvinnorna själva suspekta och opålitliga, eftersom de antingen valt att ljuga å elitens vägnar eller är för hjärntvättade för att inse att de gör det.

Det är därför CVE rekommenderar att förebyggande arbete mot konspirationistiska miljöer inte bör fokusera på att motbevisa enskilda påståenden utan på att möta de behov som konspirationstron tillgodoser: behovet av en förklaring för sitt personliga lidande, behov av gemenskap och sammanhang i vilka det egna livet blir begripligt. Det är ett klokt förebyggandeperspektiv, men pekar också mot konspirationismens faktiska attraktionskraft: inte som intellektuellt ställningstagande utan som ett utlopp för negativa känslor.

RELIGIÖS KONSERVATISM

Av de fyra ideologiska sfärer som analyseras i den här rapporten är religiös konservatism den som forskningen hittills dokumenterat minst systematiskt i relation till samtida misogyni. Det är en logisk lucka, med tanke på att sekularism mestadels är normen i en västerländsk kontext, men riskerar ändå att ge en skev bild av sakernas tillstånd. Religiös konservatism må vara ett av de minst vanliga ideologiska perspektiven i den breda debatten, men har sett till det oproportionerligt stort politiskt inflytande. Den är dessutom den äldsta.

I religiös konservatism är misogynin *normativ*: det handlar om att upprätthålla en gudomlig eller naturlig ordning. Könsroller är inte sociala konstruktioner utan dikterade av Gud, naturen eller traditionen. Feminismens fel är inte att den skadar männen (manosfärens argument), försvagar nationen (ytterhögerns argument) eller tjänar en dold elit (konspirationismens argument), utan att den bryter mot en ordning som existerar bortom det politiska.

PATRIARKATETS ÄLDSTA RATIONALISERING

Filosofen Kate Manne, vars misogynibegrepp vi använder i denna rapport, pekar på hur religiösa institutioner historiskt har varit en av de främsta bärarna och förmedlarna av sexism – den ideologi som rationaliserar och legitimerar patriarkalisk ordning. Att utesluta kvinnor från prästämbetet, definiera äktenskapets hierarki teologiskt, att koppla kyskhet till människovärde och olydnad till synd – allt detta går att se som former av sexism i Mannes mening: föreställningar som gör könsojämlikhet begriplig, naturlig och önskvärd.

Misogynin, mekanismen som bestraffar avvikelser från den ordningen, har i religiösa sammanhang tagit sig uttryck i inkvisition, häxprocesser, institutionell utfrysning och förtryck. Religiösa institutioner och politiker har ofta agerat bromskloss när det kommer till feministiska framsteg: mot rösträtten, mot preventivmedel, mot abort, mot äktenskaplig jämlikhet. Även om det är värt att nämna att det finns undantag, som exempelvis den svenska frikyrkorörelsens kamp för kvinnlig rösträtt.

Historien ger den normativa misogynin en legitimitet som övriga sfärer i rapporten saknar. Manosfärens misogyni är ny, skrämig, digital och uppfattas av många som extrem. Den religiösa misogynins historiska förankring betyder att den är välbekant, inbäddad i vår kultur och för många osynlig som misogyni – det är ju bara tradition.

KRISTEN NATIONALISM OCH STATSMAKTEN

Den religiösa konservatismens misogyni har under 2010- och 2020-talen gjort politiska landvinningar i en utsträckning som inte setts på decennier. Det tydligaste exemplet är USA:s Högsta domstol som 2022 upphävde den federala abortskyddsrätten i

Dobbs v. Jackson Women's Health Organization – ett beslut som motiverades av konservativ kristen teologi och drevs fram av en rörelse med en uttalad religiös agenda.

Project 2025, Heritage Foundations 920-sidiga policysamling inför en andra Trumpadministration, är en långsiktig handlingsplan med konkreta förslag om att avskaffa jämställdhetsprogram och myndigheter, inskränka HBTQI-rättigheter och begränsa tillgången till preventivmedel. Flera av dessa rekommendationer har också införts.

Forskning om kristen nationalism visar att kön är centralt i dess ideologi.²⁰ Standardföreställningen för stora delar av den evangeliska kristendomen är att män och kvinnor har kompletterande men hierarkiska roller, med mannen som överhuvud för familj och samhälle. Att evangelikaler röstade på Trump i högre utsträckning 2024 än tidigare valår tyder på att kopplingen mellan religiös konservatism och högerpopulistisk auktoritarism snarare blir starkare än försvagas med tiden, åtminstone i USA.

En liknande utveckling där religiösa institutioner utövar framgångsrik påverkan går att se i andra länder; exempelvis Polen, Ryssland och delar av Latinamerika och Afrika där evangelikala rörelser har stort politiskt inflytande. Kristen konservatism är alltså inte bara ett harmlöst ytterkantsfenomen, utan en sfär som har en konkret effekt på lagstiftning som begränsar kvinnors autonomi.

I Sverige är läget annorlunda. Här är trenden istället att religiositet betyder allt mindre inom politiken, enligt SOM-institutet vid Göteborgs universitet. Kristdemokraterna har tappat sitt starka stöd bland regelbundna gudstjänstbesökare. Stödet bland samma grupp har förvisso ökat för Sverigedemokraterna, men ligger under stödet bland hela befolkningen. Samtidigt hade Socialdemokraterna 2023 det största stödet sedan mätningarna började 1988.²¹

Inom frikyrkorna är bilden komplex. I en liten enkät bland frikyrkliga i Uppland från 2024 framkom att den mest ogillade gruppen hos de svarande var sverigedemokrater (42 procent svarade att de inte gillar sverigedemokrater, följt av klimatförnekare (14 procent) och vaccinetståndare (13 procent). Inte ens en procent svarade att de ogillar feminister.²²

Undersökningen visar också att det fanns tydliga politiska skillinjerna mellan medlemmar i teologiskt konservativa och moderata församlingar. En majoritet av medlemmarna i de moderata församlingarna stödjer partierna till vänster i svensk politik. De konservativa församlingsmedlemmarna röstar höger. SD har ett mycket svagt stöd.²³

Det tyder på att dynamiken som vi ser i andra delar av världen inte finns på samma sätt i Sverige. Det finns dock tecken på att nya broar är på väg att byggas mellan ytterhöger och konservativa kristna. Exempelvis är det lilla partiet Kristna värdepartiets partiledare är numera återkommande gäst på den högerextrema medieplattformen Frihetsnytt. Där intervjuas han exempelvis om sin syn på feminismen, till den talande rubriken "Feminism vs kristendom?"²⁴

LEGITIMERING AV MANOSFÄREN

Ovanpå den historiska grunden och den samtida statsbärande politiken finns ett tredje lager: hur manosfärens aktörer aktivt lånar religiös retorik som legitimeringsmetod för vad som i grunden är sekulär misogyni.

Den brittiska researchen Erin Stoner lyfter hur manosfären i grunden har stora likheter med kristen fundamentalistisk renhetskultur, vilket gör argumenten kulturellt igenkännliga. Det centrala begreppet är *Sexual Market Value*, manosfärens sekulära version av kyskhetsnormen. I den kristna renhetskulturen beskrivs kvinnor som förlorat sin oskuld som förbrukade, smutsiga och trasiga, och på incelforum används samma logik för att rättfärdiga förakt mot och våld mot sexuellt aktiva kvinnor.²⁵

Att flera av manosfärens största namn, exempelvis Andrew Tate och Nicolas Kenn De Balinhazy – mer känd som Sneako – gjort islam till en stor del av sina publika profiler är ett exempel på hur denna hybridisering kan se ut i sin mest medieanpassade form. Konverteringen presenteras av Tate och hans anhängare som en kompatibel eller förstärkande ram för de patriarkala könsroller de redan förespråkade, och muslimska begrepp om mannens försörjningsplikt och polygami approprieras och omformuleras till manosfärens språk, skilda från sin teologiska och rättsliga kontext.

MWN Hub, en brittisk muslimsk kvinnoorganisation, rapporterade förra året om en muslimsk manosfär med liknande strukturella drag: influencers och plattformar som NikkahGram som producerar innehåll framställt som muslimsk vägledning och självförbättring, riktar sig mot sårbara grupper – konvertiter och unga män med identitetsproblem – och reproducerar en misogyn ideologi som har mer gemensamt med red pill-retoriken än samtida teologisk etik.²⁶

Trots att aktörerna i manosfären sällan tycks leva religiösa liv lånar de gärna markörer från traditionell konservatism, och dessa inkluderar ofta en (som minst) estetisk tro och en längtan tillbaka till en förmodad naturlig könsordning. Dessa koncept attraherar publik som söker efter ett mer ”respektabelt” ideologiskt hem, och fungerar som en brygga till konservativ politik och religion.

INTERN SPLITTRING SOM ANALYTISK UTMANING

Det är viktigt att inte behandla religiös konservatism som en monolit, även om exempelvis kristen nationalism, islamism och ortodox judendom kan landa i liknande slutsatser om könsroller. Trots att de ofta enas i synen på familjen som samhällets grundenhet, moderskapet som kvinnans primära funktion och motståndet mot HBTQI-rättigheter, gör de det från radikalt olika kulturella premisser och politiska projekt. En kristen nationalist i USA har inte samma civilisatoriska agenda som en salafistisk predikant i London, även om deras syn på könsroller har strukturella likheter.

I Sverige är kristen nationalism svag som organiserad kraft jämfört med USA – den religiösa konservatismens politiska uttrycksformer är mer diffusa och oftare kopplade till invandringskritik

och traditionella familjepolitiska positioner än till en rent teokratisk agenda.

Men de religiöst konservativa nätverkens inflytande på borgerlig politik är ändå påvisbara. Organisationer som Människovärde (tidigare Ja till Livet) har fungerat som ett ideologiskt ekosystem för den värdekonservativa falangen inom Kristdemokraterna, och varit representerade i form av politikerkopplingar: KD-kvinnornas ordförande Sarah Kullgren satt så sent som 2019 i Människovärdes styrelse och har föreläst om samvetsklausuler i vården, och EU-parlamentarikern Lars Adaktusson röstade mot aborträtten 22 gånger i Europaparlamentet och medverkade vid evenemang arrangerade av den amerikanska pro-life-organisationen Alliance Defending Freedom.²⁷ Samvetsfrihetsfrågan – rätten för vårdpersonal att vägra att utföra aborter – är en tydlig svensk lagstiftningskonflikt där internationella religiösa rörelser sysslat med påverkansarbete, och KD-ledaren Ebba Busch har svängt i frågan om att grundlagsskydda aborträtten, senast 2024 med argumentet att ”abort inte hör hemma i grundlagen”.²⁸

Sammantaget kan vi åtminstone konstatera att vad religion tycks bidra med till det misogyna projektet är ett historiskt djup och legitimitet, och en politisk maktbas som leder till konkreta konsekvenser för kvinnor som existerar utanför de sexistiska ramarna. Det är den sfär som allra tydligast visar att misogynin inte är ett fenomen som föds i extremistiska forum online. Den har rötter som sitter djupare än internet, djupare än en tillfällig antifeministisk backlash, och som har en direkt påverkan på den förda politiken.

ÖVERLAPPNINGAR OCH SKILJELINJER

De fyra ideologiska miljöer som beskrivits i de föregående avsnitten har olika historiska rötter, olika syn på staten, religionen och nationen, och ofta radikalt olika svar på frågan om hur samhället borde se ut. En incel, konspirationstroende och en politiskt övertygad etnonationalist behöver inte dela världsåskådning, och gör det ofta inte. Ändå kan de mötas i gemensamma slutsatser och fiendebilder.

För att hjälpa oss att förstå hur kommer det här avsnittet att fokusera på skillnader och likheter mellan synen på, och funktionen av, misogyni i respektive sfär.

MISOGYNINS FUNKTION

Hur används misogynin och vilken roll den spelar i det ideologiska projektet? Dessa logiker är tydligt olika, även om de inte är ömsesidigt uteslutande – en aktör kan ha drag av flera av dessa i sin egen ideologiska sammansättning. Men eftersom de är olika attraherar de delvis olika människor, producerar delvis olika sorters retorik och kräver delvis olika motstrategier.

I manosfären är misogynin primär. Den är den kärna runt vilken ideologin kretsar – problemet är relationen mellan könen, och det är kring den problemformuleringen identitet, förklaringsmodeller och gemenskap byggs upp. Misogynin behöver ingen motivering utifrån; den motiverar sig själv.

I ytterhögern är misogynin instrumentell. Den är ett medel för att genomföra ett etniskt/nationalistiskt projekt snarare än ett uttalat mål i sig. Det stora problemet med feminism är inte att den skadar enskilda män, utan att den hotar nationens eller folkgruppens biologiska överlevnad. Kontrollen över kvinnors kroppar ses därför som en politisk nödvändighet, snarare än en personlig angelägenhet.

I konspirationismen är misogynin symptomatisk. Feminismen är bara ett av många bevis på att en dold elit styr världen. Misogynin är således inte ideologins mål, utan ett av många sätt att exponera och misstänkliggöra vad man ser som ett skadligt större mönster.

I religiös konservatism är misogynin normativ. Den handlar om att upprätthålla en gudomlig eller naturlig ordning där könsroller inte är konstruerade utan tilldelade. Frigörelsen av kvinnor är felaktig för att den bryter mot något som existerar bortom det politiska, och som därför inte är förhandlingsbart.

ÖPPET HAT OCH BEKYMRAD OMSORG

De fyra miljöerna riktar sin ilska delvis mot olika objekt, och det kan vara en värdefull skillnad att notera. Manosfärens kärna hatar kvinnor i allmänhet, men i synnerhet sådana som nobbar lågstatusmän eller behandlar dem illa. Konspirationismen ser feminismen som ett symptom på ett större projekt, vilket innebär att kvinnan inte nödvändigtvis är en fiende utan kan vara ett offer för samma elit som förtrycker männen. Religiös konservatism riktar inte öppet hat mot kvinnor utan bekymrad omsorg – de skyddas och hedras så länge de håller sig till den tilldelade rollen. Ytterhögern riktar som regel sin fientlighet mot avgränsade grupper av kvinnor: de som engagerar sig politiskt i rörelser som ses som skadliga, som prioriterar sig själva före familjen och nationen och som i deras terminologi gör sig skyldiga till rasförräderi eller de kvinnor som anses tillhöra en hotande minoritetsgrupp. Samtidigt vill de gärna utmåla sig själva som beskyddare av "sina" kvinnor, mot exempelvis våldtäktsmän med invandrarbakgrund, HBTQI-personer eller liberala män. I vissa fall tar de också rollen som beskyddare av kvinnor med bakgrund i andra delar av världen som utsätts för hedersförtryck.

MILJÖERNAS SÄRDRAG

	Manosfären	Ytterhögern	Konspirationismen	Religiös konservatism
Grundläggande orientering	Personlig erfarenhet av misslyckande som politiseras	Etnonationalism och/eller reaktionär traditionalism	Skeptisk mot etablissemang och institutioner	Gudomlig eller naturlig ordning som grund för samhället
Fokus	Individuell status, sexualitet och relationer	Folk, nation och civilisation snarare än individen	Maktstrukturer och hemliga sammansvärjningar	Kärnfamiljen och den religiösa gemenskapen
Syn på feminism	Antifeminism som förklaringsmodell för personliga problem	Feminism som hot mot nationsbygget	Feminism som ett konstruerat projekt av en dold elit	Feminism som brott mot naturlig eller gudomlig ordning
Syn på kvinnors roll	Underordnad mannen i sexuella och romantiska hierarkier	Nationens kropp, reproduktion i nationens tjänst	Kontrollerad av globalistiska krafter	Hustru, mor och hemmets väktare
Politisk karaktär	Mestadels sekulär och apolitisk i sin kärna	Explicit politisk med inslag av rasism och auktoritärism	Varierar - kan vara politiskt diffus men ofta antidemokratiska eller frihetliga attityder	Varierar - från aktivt politisk till kulturellt konservativ
Våldskapital	Lågt till högt, de flesta passiva konsumenter. Incel-miljön dödligt farlig	Högt, explicit våldsbejakande i extremfallet	Lågt till medel, driver radikalisering men sällan direkt våldsbejakande	Lågt, sällan explicit våldsbejakande i västerländsk kontext
Relation till övriga sfärer	Potentiell Inkörsport till de övriga miljöerna	Absorberar från manosfären och konspirationismen	Förstärker alla sfärer genom sammanhängande ramverk	Legitimerar, ger moralisk och teologisk auktoritet åt de övriga

ÖVERLAPPNINGAR OCH GEMENSAMMA DRAG

Även om de är olika, har vi redan konstaterat att det sker samarbeten och förflyttningar mellan de olika ideologiska miljöerna. Några av de vanligaste sätt på vilka detta är möjligt, eller till och med naturligt, är följande:

Manosfären och ytterhögern är den viktigaste och mest dokumenterade överlappningen. Allt som krävs för att en person som redan accepterat manosfärens ideologiska logik ska kunna omfamna ytterhögerns är att perspektivet vidgas från synen på feminism som ett personligt problem, till att se det som hela nationens problem. Det flyttar fokuset på kontrollen över kvinnors kroppar och barnafödande till ett kollektivt etniskt intresse istället för en individuell angelägenhet, och den personliga frustrationen ges ett ideologiskt ramverk som är större än den enskilde mannens liv.

Det finns också redan tydliga drag av rasism i delar av manosfären. Exempelvis i den gängse analysen av sexuellt marknadsvärde, som ofta omfattar hierarkiskt tänkande runt vilka etniciteter som är mer eller mindre värda.

Manosfären och konspirationismen binds samman av red pill-epistemologin. Att "vakna" och se igenom den feministiska lögnen är strukturellt identiskt med att se igenom globalisternas plan. Den som valt att acceptera att etablerade institutioner ljuger om kön är ideologiskt förberedd att acceptera att de också ljuger om saker som makt, nation och ras. Det är samma logik, inte nödvändigtvis samma innehåll, men formatet är tillräckligt för att rörelsen mellan dem ska kännas naturlig.

Ytterhögern och konspirationismen möts tydligast i förakt för institutioner och i folkutbytesnarrativet, som är etnonationalismens demografiargument omformulerat som konspirationsberättelse. Det påstår att en dold elit medvetet jobbar med att ersätta den vita befolkningen genom invandring – och den dolda eliten kodas, i de flesta varianter av berättelsen, antisemitiskt. Det ger miljöerna en gemensam fiendebild.

Religiös konservatism och ytterhögern delar föreställningar om renhet – etnisk, moralisk och sexuell – och synen på det moderna liberala samhällets utveckling som ett förfall. Kristen nationalism är den tydligaste skäringspunkten: idén om en kristen västerländsk civilisation som måste försvaras mot sekularism, demografisk förändring och sexuell frigörelse. Reaktionär traditionalism håller med om många av dessa premisser utan att vara uttalat religiös.

Religiös konservatism och manosfären möts genom att manosfärens aktörer aktivt använder religiöst konservativa narrativ som ett sätt att legitimera sig själva och presentera patriarkala könsroller som förankrade i något äldre och mer seriöst än personligt ressentiment. Renhetskulturen – att ett kvinnas värde är bundet till hennes grad av oskuld – har ett samtida eko i manosfärens fokus på sexuellt marknadsvärde, där antal tidigare partners är en del av att värdera en kvinnas värde.

Religiös konservatism och konspirationismen är den minst dokumenterade överlappningen i relation till den här frågan. Övergripande går det att konstatera att bägge erbjuder alternativa auktoriteter för kunskap och sanning som inte förutsätter tillit till etablerade demokratiska institutioner. Att "vakna" och att "finna Gud" uppfattas båda öppna dörrarna till en sanning som majoriteten inte har tillgång till, vilket gör det sannolikt att de två miljöerna är känslomässigt kompatibla även när de i övrigt har lite gemensamt.

DÄR ALLA MILJÖER MÖTS

Trots alla sina skillnader är samtliga ideologiska miljöer enade i sitt motstånd mot det moderna liberala jämställdhetssamhälle som möjliggjort kvinnors frigörelse, och ser den som något som måste bekämpas och nedmonteras. Det är den reaktionismen, snarare än någon positiv politisk vision, som håller samman vad som annars är djupt fragmenterade miljöer.

Antifeminismen fungerar som ett metaspråk med vilket vitt skilda politiska projekt kan uttrycka motstånd mot moderniteten: tillräckligt känslomässigt laddad för att mobilisera, tillräckligt abstrakt för att ha högt i tak för många projekt, och tillräckligt välbekant för de flesta för att fungera som inkörsport utan att kräva ett helhjärtat ideologiskt åtagande.²⁹

IDÉER SPRIDER SIG INTE av sig själva. För att förstå hur misogyna föreställningar når ut – och varför de tar fäste – räcker det inte att kartlägga de ideologiska miljöerna. Det kräver också en analys av de mekanismer som driver spridningen, vilka behov idéerna tillgodoser, vilka berättelser som erbjuds och hur den digitala infrastrukturen möjliggör och förstärker deras räckvidd.

Forskningen om rekrytering till misogyna miljöer är fortfarande begränsad jämfört med forskningen om andra former av extremism, men bilden är tillräckligt tydlig för att dra ett antal slutsatser om vad det är som lockar, hur onlineplattformarnas algoritmer fungerar som förstärkare och hur aktörerna aktivt anpassar sina strategier för att kringgå moderering och nå nya målgrupper.

VARFÖR MANOSFÄREN?

En av de vanligaste missuppfattningarna om rekrytering till extremistmiljöer är att den enbart är ideologiskt motiverad, det vill säga att den som söker sig till exempelvis ett incelforum eller den högerextrema miljön redan delar deras åsikter. Forskningen, som påpekades i avsnitt 2, tenderar att visa att det går åt andra hållet: de flesta söker sig till den sortens miljöer av andra anledningar, och plockar upp åsikterna längs vägen.

Detta tycks även gälla misogyna miljöer. Matteo Botto och Lucas Gottzén, vars studie analyserade trettio unga mäns berättelser om att ha anslutit sig till och lämnat manosfären, fann att det framför allt var känslomässiga behov som motiverat engagemanget. Det handlade om känslor av otillräcklighet, svårigheter i livet eller relaterade till relationer och sexualitet. Flera beskriver att de snabbt började konsumera stora mängder av miljöns innehåll, och befann sig i en ekokammare där all information bekräftade världsbilden.³⁰

Det tragiska är att det bara tycks förstärka dessa känslor av sårbarhet. Männerna i studien rapporterade ökad paranoia i relationen till kvinnor, en fixering vid att mäta sig mot manosfärens maskulinitetsideal, och en gradvis tilltagande isolering från omvärlden. Vad miljöerna lovar att åtgärda är exakt det de förstärker. Många bär också med sig de misogyna attityderna långt efter att de formellt lämnat miljön.

SVAR PÅ SVÅRA FRÅGOR

Will Adolphy, psykoterapeut med ett fokus på unga män och maskulinitetsfrågor, formulerar det som att miljöerna är övertygande just för att de upplevs erbjuda svar på svåra frågor. Känslan av marginalisering, förvirring inför vad det innebär att vara man, erfarenheter av att inte passa in – alla dessa är verkliga upplevelser, och de erbjuds ett narrativ som omvandlar dessa djupt personliga upplevelser till ett system. Den egna smärtan får politisk mening genom att skulden flyttas till feminismen, kvinnor eller samhället. Adolphy, som besöker brittiska skolor i sitt arbete, vittnar om en ”mainstreamversion” av dessa idéer när ända in i klassrummen: en sorts skepsis mot jämställdhet och feminism som inte använder sig av manofärens terminologi men delar dess grundpremiss.³¹

Emma A. Renström och Hanna Bäckes studie av svenska män tillför en viktig kompletterande insikt: att det är ilska till följd av ett upplevt statushot som motiverar män att interagera med manofären. Hot kopplade till relationer hade en starkare effekt än sådana kopplade till exempelvis arbete, och effekten var extra stark för yngre män. Det är ett handlingsorienterat fynd, eftersom det antyder att insatser bör riktas mot förmågan att hantera upplevd orättvisa, snarare än de sakpåståenden som miljöerna sprider.³²

PLATTFORMAR OCH ALGORITMER

En faktor som kan tänkas hjälpa misogynia rörelser att nå ut till män är de digitala plattformarnas rekommendationer. En experimentell studie från Dublin City University som använde påhitade profiler för att kartlägga vad YouTube Shorts och TikTok rekommenderar till unga manliga användare, visade att alla manliga konton – oavsett om de sökte efter manofäringnehåll eller vanligt ungdomsinnehåll som träning, spel eller sport – fick misogyn och antifeministisk retorik serverat till sig på mindre än en kvart. För konton som visade intresse för manofäringnehåll tog det snabbt över hela deras flöde. Efter 400 videoklipp, ungefär 2–3 timmars visning, bestod 76–78 procent av allt rekommenderat innehåll av toxiskt material.³³

Viss forskning på YouTube tycks också antyda att algoritmer kan leda användare från mildare till mer radikalt innehåll över tid genom rekommendationer, och att rekommendationsalgoritmer alltså aktivt möjliggör spridningen av extremt innehåll.³⁴ Det är dock viktigt att inte övertolka dessa fynd. Senare forskning har ifrågasatt hypotesen och påpekat att de mest extrema grupperna inte växte nämnvärt i antal användare, utan att konsumtionstimmar ökade.³⁵

Filterbubblor där du får se mer av vad du redan är intresserad av är välbelagda som fenomen, medan kaninhålsteorin – att algoritmer successivt skulle radikaliserar enskilda användare – alltså är mer omtvistad. Vad studien från Dublins universitet däremot visar bortom rimligt tvivel är att plattformarna *exponerar* unga

män för mansfärdigheter både snabbt och systematiskt, oavsett om de söker efter det eller inte. Det är tillräckligt för att tala om en strukturell förstärkning av exponeringen, även om länken mellan exponering och radikaliserings är mer komplex än kaninhålsmodellen antyder.

RUNDAR BLOCKERINGAR OCH AVSTÄNGNINGAR

Att använda algoritmer och moderering för att stoppa misogynt innehåll försvåras av att aktörer i miljön ofta tar sig runt begränsningar införda av plattformarna. Flera av aktörerna är antingen blockerade från att kunna tjäna pengar på sitt innehåll eller avstängda från de stora plattformarna, men det förhindrar inte att deras klipp sprids av andra. Det är idag relativt vanligt att influencers betalar för att andra ska klippa ut och dela videomaterial de publicerar på alternativa plattformar, i stor skala.

Rumble, Telegram, Kick och liknande plattformar är resultatet av en aktiv strategi för att bygga upp resistent infrastruktur som ett svar på modereringen på YouTube, Twitch och andra mainstreamkanaler online. Då de etablerade plattformarna ofta tar lång tid på sig att blockera toxiska aktörer, hinner de ofta bygga upp en fanbase som de sedan kan ta med sig till en annan plattform, eller når ut till via mindre nogräknade plattformar som X (tidigare Twitter) som fortfarande har en hög andel mainstreamanvändare. Det här gäller hela ytterhögerns och konspirationismens innehållsproduktion.

Andrew Tate är ett talande exempel. Efter en samordnad nedstängning av hatpropaganda på TikTok, YouTube och Facebook/Instagram i augusti 2022, långt efter att han redan samlat ihop miljontals följare, har han fortsatt att tjäna pengar på att producera kontroversiellt misogynt innehåll för sociala medier. Detta fungerar delvis genom tidigare nämnda delningsstrategier, men också genom att gästa andra aktörers poddar och livesändningar. När Center for Countering Digital Hate 2025 följde upp resultatet av modereringen konstaterade de att mängder av videos av Tate uppladdade av andra användare fanns på plattformen, och att de 100 mest visade det senaste året hade nästan 54 miljoner visningar. 60 procent av dem visade sig ha innehåll som bryter mot YouTube's regler mot hat, men var ändå tillgängliga för användare så unga som 13 år.³⁶

INNEHÅLLSSTRATEGIER

De misogyna miljöerna har flera sätt att producera och sprida innehåll på, med olika funktioner och målgrupper.

Memer, humor och ironi är ofta viktiga, då de möjliggör spridningen och normaliseringen av misogyna budskap utan att avsändaren helt kan ställas till svars för åsikterna som marknadsförs. Memer är skalbara, lätta att variera och svåra att bemöta – att förklara varför ett skämt är skadligt uppfattas ofta som bekräftelse på den karikatyr av lättkränkta feminister aktö-

rerna redan konstruerat. Det är så att säga en immuniseringslogik redan inbyggd i formatet.

Pod- och livesändningar, ofta nedklippa till kortare videoklipp, är det dominerande distributionsformatet för manofärsinnehåll. Formatet har flera strategiska fördelar jämfört med textbaserade forum. Det är tillgängligt i bakgrunden medan du gör annat, det skapar en känsla av närvaro som inte går att uppnå med skriven text, och det är svårare för utomstående att både granska och moderera. Poddar som *Fresh & Fit* – en av de största red pill-aktörerna internationellt, blockerad från att tjäna pengar på sitt innehåll av YouTube 2023 men fortfarande aktiv på alternativa plattformar – kombinerar underhållning med ideologisk inramning. Formatet går mestadels ut på att kvinnliga gäster, inte sällan digitala sexarbetare från till exempel OnlyFans, bjuds in för att ”intervjuas”. I praktiken handlar det om att förnedra och döma ut dessa kvinnors livsval inför en stor manlig publik, som betalar för att skicka in meddelanden där de själva kan attackera intervjuobjekten. Deras svar används sedan som ”bevis” på att red pill-teorierna stämmer. Formatet är tillräckligt underhållande och provocerande för att nå lyssnare som inte identifierar sig med manofären, och tillräckligt ideologiskt konsekvent för att kunna fungera som rekryteringsyta.

Tidigare nämnda DCU-studie visar att manfluencers – manliga influencers med implicit mansrätts- och antifeministisk agenda – utgjorde den överväldigande majoriteten av rekommenderat material i deras experiment. Den här sortens aktörer, även kallade alpha male coaches, speglar en samtida trend inom ytterhögern, som förpackar misogyn och annan extrem ideologi i innehåll om självförbättring, mental hälsa, träning, finanser eller filosofi. Det når ut till tittare som inte själva skulle söka efter det politiska innehållet, och influencers kan utmåla dessa budskap om självdisciplin och stoicism som ett motgift mot modernitetens kaos och ”woke”. I nästa steg kan de sedan sälja kurser och tillgång till gruppchattar till de följare som sökt sig till dem för hjälp och stöd, och därför är sårbara för ekonomiskt utnyttjande.³⁷

Looksmaxxing representerar en yngre innehållsstrategi med en specifik funktion: att nå ut till unga män med utseendekomplex genom vad som kan beskrivas som softmaxxing-innehåll. Här dominerar teman som hudvård, träning och mode, som är harmlöst nog att passera plattformarnas moderering och tillräckligt attraktivt för att nå en bred ung manlig publik. Delar av den mer obskyra delen av manofärens begreppsapparat – termer som *Chad*, *Stacy*, *betabux*, *red pill*, *femoid* och *-maxxing* – har fått stor memetisk spridning. De är i sig en uppsättning koder som fungerar som igenkänningssignaler inom miljön, och kan bli inkörsportar för utomstående. På samma sätt har forskare argumenterat att looksmaxxing-innehållet normaliserar incel-ideologi, och legitimerar teorier som bygger på misogyn och rasistisk psuedovetenskap.³⁸

Braden Eric Peters, mer känd som Clavicular, är ett bra bevis

på hur det kan fungera. Clavicular fick en miljonpublik och mainstreammedias uppmärksamhet som en onlinepersonlighet som kombinerar looksmaxxing-innehåll med PSL-skalans "subhuman/normie/Chad"-hierarki, utan att öppet identifiera sig med incel-kulturen, tills han avbröt en intervju med 60 Minutes Australia när frågan ställdes direkt till honom.³⁹ Han är rörelsens mest uppmärksammade aktör, men långt ifrån den enda. Mängder av konton som vänder sig till unga män, med videoklipp som förmedlar påstådda sanningar om manlig skönhet, existerar i alla sociala medier. Oftast representerar de män som lyfts fram som attraktiva exempel ett vitt, västerländskt ideal – vilket speglar ursprunget i incel-miljön, där ras är en viktig faktor för var man placeras i de utseendemässiga hierarkierna.

MISOGYNI ÄR INTE BARA EN UPPSÄTTNING idéer eller attityder. Den får konkreta konsekvenser. När antifeministiska och misogynna föreställningar normaliseras påverkar de lagstiftning, möjliggör våld och bidrar till att kvinnor tystas i det offentliga samtalet. I detta kapitel granskar vi några av de mest påtagliga uttrycken för den utvecklingen – från politiska inskränkningar av kvinnors rättigheter till sexuellt våld, trakasserier och extremistiskt motiverade övergrepp.

Säkerhetspolisen beskriver i sin årsbok från 2021 hur den digitala arenan skapar nya utmaningar för att tackla alla sorters våldsbejakande extremism. De liknar utvecklingen vid två vågor: den ena driver den andra framför sig, flyttar gränserna för vad som är acceptabelt och skapar förutsättningarna för rekrytering och eskalering.⁴⁰

Vågmetaforen är högst relevant även för att beskriva effekterna av den samtida misogynin. Den bakre vågen består av retorik, normer och attityder som normaliserar hat och kontroll av kvinnor i bred bemärkelse – i skolor, podcasts och kommentarsfält – utan att nödvändigtvis formuleras som extremism. Den främre vågen utgörs av våldet, terroristdåden, trakasserikampanjerna och lagstiftningen som inskränker reproduktiva rättigheter.

POLITIK SOM BEGRÄNSAR KVINNORS RÄTTIGHETER

I november 2025 gjorde Amnesty International en genomgång av aborträttens status i 40 europeiska länder. De konstaterade att trots framsteg på pappret försvåras tillgången till abort av ett brett spektrum av administrativa, ekonomiska och sociala hinder, och att dessa nu förvärras av organiserade politiska försök att inskränka rättigheterna ytterligare. Rapporten beskriver att motrörelsen leds av ”en välfinansierad, transnationell anti-genusrörelse bestående av konservativa och religiösa grupper, tankemedjor, organisationer och opinionsbildare”. I flera av de länder som genomför inskränkningar motiveras de med retorik om låga födelsetal, eller ”falsk och rasistisk retorik om att migranter ersätter den vita ursprungsbefolkningen”. Det är, med andra ord, folkutbytesteorin omsatt till lagstiftning.

Det här är varken ett nytt eller förvånande mönster. I EU-länder med en stark nationalistisk tradition har inskränkningar av reproduktiva rättigheter länge varit ett av de mest konsekventa uttrycken för ytterhögerpolitik.

Sverige har ännu inte genomfört de direkta lagstiftningsinskränkningar av aborträtten som Polen, USA, Slovakien och Ungern. Men trenden är ändå synlig även här. Ytterhögerens parlamentariska gren, i form av Sverigedemokraterna, driver en konsekvent politisk linje mot genuspedagogik, HBTQI-rättigheter och finansiering av organisationer som arbetar med jämställdhet och sexuell hälsa. De drev också länge frågan om att sänka abortgränsen, men ändrade offentligt åsikt 2019.

SD:s biståndsorganisation Hepatica, under ledning av Björn Söder, har beviljats 23 miljoner svenska skattekronor i stöd trots att Sida bedömt att det finns extrema risker med organisationens verksamhet. I mars 2026 avslöjade Dagens Nyheter att en av Hepaticas partners är Institute for Conservative Action, (IAC), en brasiliansk antiabortorganisation ledd av Jair Bolsonaros svägerska.⁴¹

En trend som Expo identifierat och som kommer att vara påtaglig under de kommande åren är ytterhögerens systematiska angrepp på civilsamhällesorganisationer. Organisationer som arbetar med jämställdhet, SRHR-frågor och minoriteters rättigheter pekats ut som extremister, illojala mot nationen eller som redskap för en globalistisk maktelit – narrativ som kombinerar ytterhögerens nationalism med konspirationismens fiendebild.

Retoriken kompletteras av medieaktiviteter och uthängningssajter som driver eller koordinerar trakasserier mot aktiver och organisationer som arbetar för jämställdhet och HBTQI-rättigheter.

TERRORHOT OCH VÅLDSBEJAKANDE EXTREMISM

Frågan om att klassa misogyn våldsbrott som terrorism har blivit alltmer aktuell under de senaste åren, i takt med att under rättelsetjänster och forskare har börjat analysera den digitala mansfären (framför allt incelmiljön) och dess kopplingar till massvåld. Incelrelaterat våld är nämligen ett återkommande fenomen. Från Elliot Rodgers attack i Isla Vista 2014 till Jake Davisons skjutning i Plymouth 2021 – som inleddes med att han dödade sin mor – finns en serie självidentifierade incels som begått dödliga attentat. Kanada är det land som hittills har tagit det tydligaste juridiska steget. År 2020 väcktes för första gången terroråtal mot en misogyn gärningsman, en 17-åring som dömdes 2023 för att ha dödat en kvinna med 47 svärdhugg och skadat en annan på en massageklinik i Toronto. Åklagaren valde att rubricera handlingen som terrorhandling då bedömningen var att dådet var ideologiskt inspirerat av incel-rörelsen. Rätten gick på åklagarens linje och beskrev gärningen som en terrorhandling ”designad för att särskilt sätta skräck i kvinnor”.

Nationellt centrum för terrorhotbedömning (NCT) bedömer att våldsbejakande misogyni på egen hand inte utgör något konkret terrorhot i en svensk kontext, men ingår i ett diversifierat hotlandskap – det vill säga, kan komma att ingå i framtida ideologiskt motiverade våldsdåd. Enligt deras definition är det som

skiljer våldsbejakande misogyni från annat våld med misogyna inslag att det egna dådet ses som en del i ett uppfattat uppror mot nuvarande samhällsstrukturer, ramar in ideologiskt och (ofta) inspireras av tidigare attentatspersoner. NCT förutspår också att andra våldsbejakande extremister, huvudsakligen våldsbejakande högerextremister, på sikt i större utsträckning kan börja använda misogyni för radikaliserings i eget syfte.⁴²

Ett exempel på hur misogyni och våldsbejakande högerextremism samverkar i ett terrorsammanhang är Anders Behring Breivik. I hans manifest vävs islamofobi, antifeminism och en uttalat misogyn samhällsbild samman till ett sammanhängande projekt. Feminismen framställs som en av de krafter som förstör den västerländska civilisationen, och kontrollen över kvinnors reproduktion och sexualitet framstår som ett av projektets villkor. Breivik är klassificerad som högerextremist, men det går att argumentera för att manifestets könsanalys är högst central, vilket också illustrerar överlappningen vi gick igenom i del 3.⁴³

Även om underrättelsetjänster och flertalet forskare fått upp ögonen för att våldsamt misogyni på många sätt fungerar som andra extremistiska ideologier, fokuserar många internationella definitioner av terrorism (exempelvis FN:s eller EU-organens) fortfarande primärt på politiska, religiösa eller ideologiska mål kopplade till stat eller territorium. Att upprätthålla patriarkala strukturer genom våld har historiskt sett betraktats som personligt våld eller som mest hatbrott, snarare än terrorism.

NY FORM AV EXTREMISM

Under den senaste tiden har en ny form av extremism hamnat på myndigheternas radar – den nihilistiska eller så kallade misantropiska extremismen, representerad av bland andra 764-nätverket. Även där spelar misogynin en viktig roll.

764-miljön är ett decentraliserat internationellt nätverk som rekryterar och groomar barn och unga via spelplattformar och sociala medier, och som systematiserar och belönar sexuella, fysiska och psykologiska övergrepp – primärt mot flickor i åldrarna 8–17 år. Den sammanhängande ideologin har brottsstycken från bland annat högerextremism och satanism, men framför allt kännetecknas den av sadism och en världsbild som normaliserar och glorifierar våld.

Misogynin är en explicit och operativ del av nätverket, vilket blir tydligt om man läser deras egna instruktionsmanualer. En vanlig metod är ”sextortion”: offret manipuleras till eller tvingas att skicka sexuellt material, som sedan används som utpressningsmaterial för att få hen att skada sig själv eller andra. De söker systematiskt i onlinemiljöer för personer som lider av psykisk ohälsa. Fokuset ligger framför allt på communities för ätstörningar, självskadebeteende och depression, eftersom de är kraftigt överrepresenterade bland unga flickor. Det är alltså sårbarhet – specifikt flickors – som är det främsta urvalskriteriet.

I en ”sextortion guide” från nätverket instrueras förövare att gå

in på valfri plattform, söka efter flickor med "alternativt utseende" som verkar svaga eller sårbara, och utpressa dem. Alternativt utseende används alltså som en indikation på att personen är lätt att utpressa. Tankesmedjan Institute for Strategic Dialogue, ISD, har dokumenterat ett "e-girl directory" (e-girl är en benämning på en internetbaserad subkultur bland unga flickor och kvinnor) som fanns i omlopp i nätverket, med användarnamn och foton på flickor som beskrevs som "lätta att manipulera".⁴⁴ År 2019 mördades en 17-årig e-girl av en man som postade bilder av hennes kropp på Discord – ett av de tidiga fallen som kopplade subkulturen till dödligt misogynt våld.⁴⁵

Sedan 2020 har hundratals medlemmar i 28 länder arresterats, kopplade till nätverket, och i Sverige finns flera uppmärksammade fall i närtid. En 14-åring från Hässelby har kopplats till minst åtta attacker, tre av dem knivdåd, och rättegång pågår mot en 18-åring i Västerbotten som står åtalad för uppmaning till självmord, tre mordförsök, våldtäkt, grovt utnyttjande av barn för sexuell posering, grovt barnpornografibrott och grovt djurplågeri.^{46 47}

ISD har observerat vad som ser ut som en radikalisering i nätverket sedan 2025, där sexuell utpressning håller på att ersättas av direkta våldshandlingar – knivdåd, mordbränder och förberedelse för massskjutningar – som ett nytt inträdesvillkor i nätverkets hierarki, där medlemmarnas förtjänar status genom eskalerande sadism.⁴⁸ Det är en strukturell logik som har tydliga likheter med incelkulturens martyrkult runt våldsverkare och avhumaniserande syn på kvinnor.

PARTNERVÅLD

De vanligaste konsekvenserna av misogyni kan antas vara partnervåld och kvinnomord – våldsuttryck som i offentlig debatt och lagstiftning behandlas som ett personligt problem snarare än som ett ideologiskt sådant.

En av tre europeiska kvinnor uppger att de utsatts för fysiskt eller sexuellt våld enligt EU:s byrå för grundläggande rättigheter, som i mars 2026 publicerade sin andra storskaliga enkätundersökning om våld mot kvinnor, baserad på nästan 115 000 intervjuer.⁴⁹ Siffror från BRÅ visar att 15,2 procent av alla svenska kvinnor har utsatts för någon form av våld i nära relation.⁵⁰ Det genomsnittliga antal kvinnor som mördas i Sverige av en nuvarande eller tidigare partner är 13 om året. 2025 utgjorde den typen av mord 11 av de 13 konstaterade fallen av dödligt relationsvåld, och totalt utgör kategorin ungefär hälften av allt dödligt våld riktat mot kvinnor.^{51 52}

Relationsvåld mot kvinnor har också koppling till massskjutningar och terrorism. Den amerikanska sociologiprofessorn Cynthia Miller-Idriss är en av dem som har kritiserat medier och experter för att ofta förbise misogynin som en bakomliggande orsak till ökningen av massskjutningar, terrorism och högerextremism. En klar majoritet av massmordsförövare i USA har en

dokumenterad historia av tidigare våld mot kvinnor. I fler än hälften av massskjutningarna sköt förövaren en nära partner som en del av dådet.⁵³

Det går helt enkelt att se på partnervåldet som ett sätt att sänka trösklarna för att bruka våld även mot andra. Trots det är detta perspektiv ofta förbisett. Cynthia Miller-Idriss har träffande påtalat att på FBI:s lista över 22 varningssignaler en gärningsperson kan uppvisa innan en massskjutning nämns inte genus en enda gång – trots att måltavlorna för attacken med stor sannolikhet inkluderar kvinnor eller partners.

TYSTANDE OCH SJÄLVCENSUR

Misogyn tar sig också uttryck i hat, hot och trakasserier. Hatet mot kvinnor online ser fundamentalt annorlunda ut än hatet mot män. Män kritiseras för sina åsikter och sin kompetens, medan kvinnor – som oftare utsätts för hat – får sin rätt att ta plats i offentligheten över huvud taget ifrågasatt. Målet för attackerna är oftare deras utseende eller sexualitet. Kvinnor utsätts för mer än dubbelt så mycket sexuella trakasserier som männen, och kommentarerna är ofta grafiska och avhumaniserande på ett sätt som männens inte är. Detta mönster bekräftas av forskning genomförd av Totalförsvarets forskningsinstitut, FOI.⁵⁴

FOI uppger också att den mest utsatta gruppen är kvinnliga journalister, där 67 procent hade utsatts för hat online. Journalistförbundet rapporterar vidare att 39 procent av svenska journalister uppgett att de självcensurerar för att undvika hat och hot, och 48 procent att de anpassat sin rapportering.⁵⁵ De delar tyvärr inte upp svarande efter kön, men det är rimligt att anta med stöd av FOI att en majoritet av dem som tystas är kvinnor.

En avhandling av Sandra Håkansson visar samma mönster bland politiker: kvinnliga politiker utsätts för hat och trakasserier i betydligt större utsträckning än sina manliga kollegor. Konsekvensen blir att de i högre grad självcensurerar och väljer bort att ta debatter.⁵⁶

Det drabbar inte bara offentliga personer. Plan Internationals globala studie bland 14 000 unga kvinnor (2020) visar att en av fem har lämnat eller kraftigt minskat sin användning av en social mediaplattform till följd av trakasserier.⁵⁷ Det digitala tystandet är inte heller en slump. Koordinerade attacker riktas specifikt, ofta från de ideologiska miljöer den här rapporten fokuserar på, mot kvinnliga journalister som rapporterar om samhällsfrågor, aktivister och politiker.

Den här sortens misogyni fungerar som en tystningssmekanism. När kostnaden för att delta i det offentliga samtalet blir systematiskt högre för kvinnor – i form av sexualiserat hat och koordinerade trakasserier – får det följderna för demokratin, då kvinnors röster och perspektiv skräms bort från debatten.

Ett talande exempel är den högerextrema gruppen Nordisk Alternativhögers koordinerade misogyna aktioner mot kvinnor under hashtaggen #Skampatrullen, år 2019. Gruppen rik-

tade trakasserikampanjer med politiska motiv och mot kvinnor som rörelsen bedömde som "oanständiga" eller "ovärdiga". Den främsta anledningen var att dessa kvinnor lagt ut lättklädda bilder på sig själva, eller skrivit på sociala medier om sitt sexliv. Därför hängdes de ut och kallades "luder", "horor" och annat nedsättande.⁵⁸

En analys av manofär-undergruppen MGTOW på Twitter belyser hur rörelsens passiva form av generaliserat hat mot kvinnor som grupp också bidrar till att göra skada och få kvinnor att dra sig tillbaka från det offentliga rummet, trots att hatet saknar specifika måltavlor. Kampanjerna behöver alltså inte riktas mot varje enskild kvinna för att ha effekt, utan kan också fungera genom att skapa ett klimat som gör det rationellt för alla kvinnor att minska sin närvaro.⁵⁹

SEXUELLT VÅLD OCH DIGITAL SEXUELL UTSATTHET

Sexuellt våld är en av misogynins mest direkta konsekvenser. Folkhälsomyndighetens senaste SRHR-rapport, som bygger på svar från befolkningsundersökningen 2024, ger en bild av läget i Sverige. Nästan en av fyra kvinnor uppger att de utsatts för oönskade sexuella inviter eller blottning, och lika många för oönskad sexuell beröring. Var sjätte kvinna uppger att hon utsatts för försök till samlag mot sin vilja, och lika många att någon haft samlag med dem eller gjort något sexuellt mot dem när de befunnit sig i en utsatt eller hjälplös situation.

Öppen retorik om sexuellt våld mot kvinnor är ett stående inslag i flera av de misogynna miljöer rapporten omfattar. Som tidigare visats tidigare i rapporten är våldtäktsfantasier och resonemang om att kvinnor egentligen vill eller förtjänar att bli våldtagna ett av diskursens övergripande teman. På flera incelforum skryter användare öppet om sexuella övergrepp och våldtäkter de påstår sig ha begått. Som journalisten Zach Beauchamp konstaterar i sin artikel om fenomenet: även om bara en liten del av dessa berättelser är sanna, existerar fortfarande ett sammanhang där män hyllas för övergrepp mot kvinnor och uppmanas att eskalera dem.⁶⁰

Den digitala dimensionen av sexuellt våld är underbelyst och växer snabbt i takt med den tekniska utvecklingen. Folkhälsomyndighetens rapport visar att 21,3 procent av svenska kvinnor utsatts för digitala sexuella trakasserier – ställt mot 5,3 procent av männen. Bland unga kvinnor i den yngsta åldersgruppen är siffran 45,1 procent. Nästan fem procent av svenska kvinnor uppger att de mot sin vilja tvingats göra något sexuellt via webbkamera eller telefon; i den yngsta åldersgruppen (16-29 år) gäller det hela 12,6 procent.⁶¹

Hämndporr, eller NCII (non-consensual intimate imagery) – privat sexuellt material som sprids mot någons vilja online i syfte att skada dem – är en snabbt växande kategori av könsbaserat våld. Även om det ännu inte finns tydliga siffror på i vilken utsträckning män och kvinnor drabbas blir konsekvenserna

systematiskt värre för kvinnor, då de i högre grad utsätts för skuldbeläggande för sin sexualitet.^{62 63} NCII har stor påverkan på de utsatta: ångest, depression, PTSD och suicidalitet är vanliga. Att materialet sedan alltid finns kvar på internet, kan spridas i obegränsade mängder och över lång tid, gör att offer tvingas konfrontera övergreppet om och om igen. Enbart hotet om att sådant material ska spridas kan fungera som ett sätt att tysta kvinnor och driva bort dem från det offentliga rummet.

Generativa AI-verktyg och så kallade ”nudification apps” gör att syntetiska NCII-bilder – ofta kallade deepfakes – enkelt och på stor skala kan produceras från ett vanligt fotografi. Det innebär att denna typ av våld inte längre kräver tillgång till verkliga intima bilder och inte längre förutsätter en tidigare relation till offret. Uppskattningsvis 99 procent av alla deepfakes föreställer kvinnor och flickor.⁶⁴ Jämställdhetsmyndighetens generaldirektör nämner i inledningen till myndighetens rapport om könsbaserat digitalt våld att flera svenska partiledare har utsatts för sexuella deepfakes, och konstaterar att den här sortens sexuella trakasserier av kvinnor online är ett allvarligt hot mot demokratin.⁶⁵

DEN HÄR RAPPORTEN HAR KARTLAGT ett ideologiskt landskap som på ytan kan verka fragmenterat. Manosfärens incelforum, ytterhögerns etnonationalism, konspirationismens föreställningar om dolda makteliter och den religiösa konservatismens abortmotstånd är olika rörelser med olika mål och världsbilder. Trots det kan de samverka och förstärka varandra, eftersom de delar en gemensam kärna: motståndet mot kvinnors frigörelse och den politiska viljan att återupprätta en ordning där kontrollen över kvinnors liv och kroppar tillhör någon annan än de själva.

Vad rapporten också visar är att det finns en logik som binder samman attityder i majoritetssamhället med de mest extrema uttrycken. Fyra av tio svenska män upplever att jämställdheten har gått så långt att den numera skadar dem – det är en attityd som är utbredd i majoritetssamhället och inte bara existerar på extremistforum. Och forskningen pekar åt ett tydligt håll: det är ilskan över den uppfattningen som motiverar män att söka sig till misogynna rörelser.

De som står redo att fånga upp ilskan är i första hand de miljöer vi har gått igenom. De, till skillnad från männen själva, har mycket att vinna på att kanalisera den till ett förklaringsystem som ställer grupper mot varandra, undergräver förtroendet för våra gemensamma institutioner och normaliserar avhumaniseringen av kvinnor. Det är inte en slump att samma aktörer hatar feminism, invandring och demokrati. Misogynin är kittet.

Avhumaniseringen sänker trösklarna för hatet, och konsekvenserna drabbar verkliga kvinnor: genom direkt våld, genom koordinerat digitalt tystande som driver bort dem från det offentliga samtalet, och genom politiska rörelser som omsätter misogynin i lagstiftning som inskränker reproduktiva rättigheter.

Det är en pipeline som börjar i utbredda attityder, formas av algoritmer som exponerar miljontals män för misogynna budskap utan att de söker efter dem, och slutar i våld. Att förstå kedjan är en förutsättning för att kunna bryta den.

Misogynin är svår att bekämpa eftersom den sällan visar sitt sanna ansikte. Den presenteras som objektiv samhällsanalys av de värden som kodas som feminina: empati, omsorg, tolerans, samarbete. Oro för svaghet blir kritik mot mjuka institutioner, kritik mot mjuka institutioner pekar ut feminint inflytande, och feminint inflytande blir syndabocken för allt från försämrade skolresultat till en påstådd demografisk kris. Det är slutstationen för en rad rörelser som börjar någon annanstans – vare sig det är nationalism, rädsla, nostalgi, socialt eller ekonomiskt egenin-

trasse - men som alla, förr eller senare, landar i kontrollen över kvinnors liv och kroppar.

Det förebyggande arbetet behöver därför möta problemet i alla kedjans led. Att enbart fokusera på de extrema uttrycken missar att rekryteringen sker långt innan världsbilden är färdigformad. Att enbart adressera attityder missar att de digitala miljöerna aktivt omvandlar frustration till ideologi och ideologi till handling. Och att behandla misogynin som ett marginellt nätfenomen missar att den har sina rötter i institutioner, traditioner och politiska rörelser med reellt maktkapital.

Den reaktionära rörelsen mot kvinnors rättigheter är inte på väg att försvinna. Den växer, organiserar sig och gör nya politiska landvinningar så länge vi fortsätter att behandla misogynin som något mindre än vad den är: ett sammanhängande ideologiskt projekt med både kvinnor och demokratin som måltavla.

- Amnesty International, *Online Violence* <https://www.amnesty.org/en/what-we-do/technology/online-violence/>
- Tina Askanus, Maria Brock, Anne Kaun & Anders Olof Larsson, *Time to Abandon Swedish Women: Discursive Connections Between Misogyny and White Supremacy in Sweden* (2024) https://www.researchgate.net/publication/383066502_Time_to_Abandon_Swedish_Women_Discursive_Connections_Between_Misogyny_and_White_Supremacy_in_Sweden
- Tina Askanus, *Gender, misogyny and far-right extremism* (2024) <https://www.sv.uio.no/c-rex/english/publications/working-paper/2024-01-askanus.pdf>
- Louis Bachaud, *US Men's Liberation in the 1970s: Autopsy of a Movement* (2025) <https://journals.sagepub.com/doi/10.1177/10608265251356284>
- Catherine Baker, Debbie Ging & Maja Brandt Andreassen, *Recommending Toxicity: The Role of Algorithmic Recommender Functions on YouTube Shorts and TikTok in Promoting Male Supremacist Influencers* (2024) https://doras.dcu.ie/31681/1/DCU_Recommending_Toxicity_Summary_Report_FV%2812%29.pdf
- Laura Bates, *Men Who Hate Women: From Incels to Pickup Artists, the Truth About Extreme Misogyny and How It Affects Us All* (2023)
- Zach Beauchamp, "Our incel problem", *Vox* (2019) <https://www.vox.com/the-highlight/2019/4/16/18287446/incel-definition-reddit>
- Tore Bjørge & John Horgan (red.), *Leaving Terrorism Behind: Individual and Collective Disengagement* (2009) https://www.researchgate.net/publication/270152759_Tore_Bjorge_and_John_Horgan_ed_Leaving_Terrorism_Behind_Individual_and_Collective_Disengagement
- Matteo Botto & Lucas Gottzén, *Swallowing and spitting out the Red Pill: Young men, vulnerability, and radicalisation pathways in the manosphere* (2024) <https://urn.kb.se/resolve?urn=urn:nbn:se:su:diva-221295>
- Brottsförebyggande rådet, *Brott i nära relation – Kartläggning av utsatthet under 2022 och under livstiden* (2024) https://bra.se/download/18.63eed38e192716a4afc1536/1728997063093/2024_4-Brott-i-nara-relation.pdf
- Brottsförebyggande rådet, *Brottsutvecklingen i Sverige 2006–2024* (2026) https://bra.se/download/18.54e1fb8a19c479963d63601e/1773137224465/2026_4-Brottsutvecklingen%20i%20Sverige%202006-2024.pdf
- Brottsförebyggande rådet, *Konstaterade fall av dödligt våld 2025* (2026) https://bra.se/download/18.3b6b697b19d24d83762587f/1774614625537/2026_10-Konstaterade%20fall%20av%20d%C3%B6dligt%20v%C3%A5ld.pdf
- Maddie Cannon, *Assessing Misogyny as a 'Gateway Drug' into Violent Extremism* (2022) <https://gnet-research.org/2022/01/24/assessing-misogyny-as-a-gateway-drug-into-violent-extremism/>
- André Casselbrant, *Den frikyrkliga religiositeten och demokratins anda: En jämförande enkätstudie av demokratiska attityder och värderingar på 2020-talet* (2025) <https://uu.diva-portal.org/smash/get/diva2:2026182/FULLTEXT01.pdf>
- Center for Countering Digital Hate (CCDH), *Banned But Not Gone: How Andrew Tate evades TikTok, Instagram and YouTube moderation* (2024) <https://counterhate.com/research/banned-but-not-gone/>
- Center mot våldsbejakande extremism (CVE), *Extremism i fokus: Red pill och konspirationsteorier* (2026) <https://cve.se/download/18.6e7ef58b19d8b8b088e252/1776235505187/Extremism%20i%20fokus-Red%20pill%20och%20konspirationsteorier,%20CVE,%202026.pdf>
- Center mot våldsbejakande extremism (CVE), *Män, maskulinitet och våldsbejakande extremism: En sammanfattning* (2022) https://cve.se/download/18.7d8057f3184b91c37ae822c9/1670940539104/Maskulinitet_sammanfattning_221205_.pdf
- Tim De Chant, "If YouTube's algorithms radicalize people, it's hard to tell from the data", *Ars Technica* (2021) <https://arstechnica.com/science/2021/08/if-youtubes-algorithms-radicalize-people-its-hard-to-tell-from-the-data/>
- R.W Connell, *Masculinities* (1995)
- Joan Donovan, Brian Friedberg & Emily Dreyfuss, *Meme Wars: The Untold Story of the Online Battles Upending Democracy in America* (2022)
- Jack Dunn, "‘Looksmaxxing’ Influencer Clavicular Walks Out of ‘60 Minutes’ Interview After Being Asked if He’s an Incel: ‘The Worst Sequence of Questions’", *Variety* (2026) <https://variety.com/2026/tv/news/looksmaxxing-clavicular-walks-out-60-minutes-interview-1236720779/>
- Julia Erginöz, *Misogyni och maskulinitet i samtida radikaliseringsdiskurser: En kvalitativ analys av incel- och alt-right-material* (2026) <https://helda.helsinki.fi/items/e5bb99dc-7483-4491-87a3-c75606184ea6>
- European Union Agency for Fundamental Rights (FRA), *EU Gender-based Violence Survey – Evidence for policy and practice* (2026) https://fra.europa.eu/sites/default/files/fra_uploads/eu-gender-based-violence-survey-evidence-for-policy-and-practice_en.pdf
- Expo & Kvinna till Kvinna, *Folk, familj och fosterland: Nationalismens konsekvenser för jämställdhet* (2014)
- Expo, *Ytterhögern och SRHR: Trender, digitala kampanjer och lokal mobilisering i kulturkrigets tid* (2023)
- Susan Faludi, *Backlash: The Undeclared War Against American Women* (1991)
- Johan Fernquist, Lisa Kaati, Björn Pelzer, Katie Asplund Cohen & Nazar Akrami, *Hope, cope & rope* (2020) <https://www.foi.se/rapportsammanfattning?reportNo=FOI%20Memo%207040>
- Folkhälsomyndigheten, *Sexuell och reproduktiv hälsa och rättigheter (SRHR) i Sverige 2024* (2026) <https://www.folkhalsomyndigheten.se/publikationer-och-material/publikationsarkiv/s/sexuell-och-reproduktiv-halsa-och-rattigheter-srhr-i-sverige-2024/?pub=158186>
- Foundation for European Progressive Studies, *Gender as Symbolic Glue: The Position and Role of Conservative and Far-Right Parties in the Anti-Gender Mobilizations in Europe* (2015) <https://feps-europe.eu/wp-content/uploads/2015/05/Gender-as-symbolic-glue.pdf>
- Emilie Francis, *Language of the Swedish Manosphere with Swedish FrameNet* (2025) <https://aclanthology.org/2025.nodalida-1.17.pdf>
- Frihetsnytt, *Film: Transrörelsen, feminism och kristen tro* (2025) <https://frihetsnytt.se/film-transrorelsen-feminism-och-kristen-tro/>
- David Futrelle, *We Hunted the Mammoth* (u.å) <https://www.wehuntedthemammoth.com/>
- Debbie Ging & Eugene Siapera, *Gender Hate Online: Understanding the New Anti-Feminism* (2019) <https://link.springer.com/book/10.1007/978-3-319-96226-9>

- Debbie Ging, *Alphas, Betas, and Incels: Theorizing the Masculinities of the Manosphere* (2017) https://www.researchgate.net/publication/316845210_Alphas_Betas_and_Incels_Theorizing_the_Masculinities_of_the_Manosphere
- Jennifer Golbeck, Celia Chen & Alex Leitch, "Why I Took the Blackpill": A Thematic Analysis of the Radicalization Process in Incel Communities (2026) https://link.springer.com/chapter/10.1007/978-3-032-13821-7_6?fromPaywallRec=false
- Lise Gotell & Emily Dutton, *Sexual Violence in the Manosphere: Antifeminist Patterning of Online Anti-'Rape Culture' Narratives* (2016) https://www.researchgate.net/publication/303816295_Sexual_Violence_in_the_'Manosphere'_Antifeminist_Men's_Rights_Discourses_on_Rape
- Magnus Hagevi, *Bästa partiet bland gudstjänstfirare i ett av världens mest sekulära länder* (2024) <https://www.gu.se/sites/default/files/2024-05/B%C3%A4sta%20partiet%20bland%20gudstj%C3%A4nstfirare%20i%20ett%20av%20v%C3%A4rldens%20mest%20sekul%C3%A4ra%20l%C3%A4nder.pdf>
- Sandra Håkansson, Josefina Erikson & Cecilia Josefsson, *Three Dimensions of Gendered Online Abuse: Analyzing Swedish MPs' Experiences of Social Media* (2021) https://www.researchgate.net/publication/354101547_Three_Dimensions_of_Gendered_Online_Abuse_Analyzing_Swedish_MPs'_Experiences_of_Social_Media
- Sandra Håkansson, *Politicians Under Threat: Gender Aspects of Violence against Political Representatives* (2023) <https://uu.diva-portal.org/smash/record.jsf?pid=diva2%3A1789597&dsid=6858>
- Joel Halldorf, "Ny studie: Eumenia och pingst röstar olika – men alla avvisar SD", *Vit Rök* (2026) <https://open.substack.com/pub/vitrok/p/ny-studie-eumenia-och-pingst-rostar?>
- Johan Hilton, "Håller samhället på att feminiseras? Be my guest!", *Göteborgs-Posten* (2024) <https://www.gp.se/kultur-noje/kulturkronika/haller-samhallet-pa-att-feminiseras-be-my-guest.703bf98a-a022-483f-9495-00b2bfe6d99f>
- Manoel Horta Ribeiro m.fl., *Auditing Radicalization Pathways on YouTube* (2020) <https://dl.acm.org/doi/10.1145/3351095.3372879>
- Manuel Horta Ribeiro m.fl., *The Evolution of the Manosphere Across the Web* (2020) https://www.researchgate.net/publication/338737324_The_Evolution_of_the_Manosphere_Across_the_Web
- Institute for Strategic Dialogue (ISD), *Addressing the Intersection of Misogyny, Targeted Hate and Violent Extremism* (2024) <https://www.isdglobal.org/publication/addressing-the-intersection-of-misogyny-targeted-hate-and-violent-extremism/>
- Institute for Strategic Dialogue, *From sextortion to violence: The threat of the 764 network in the US* (2025) <https://www.isdglobal.org/digital-dispatch/from-sextortion-to-violence-the-evolving-threat-of-the-764-network-in-the-us/>
- Institute for Strategic Dialogue, *Networks of Harm: A Victim-Centric Information Resource on the 764 Sextortion Network* (2025) <https://www.isdglobal.org/publication/networks-of-harm-a-victim-centric-information-resource-on-the-764-sextortion-network-2/>
- Institute for Strategic Dialogue, *Non-Consensual Intimate Imagery (NCII) Abuse* (2026) <https://www.isdglobal.org/isd-explainer/non-consensual-intimate-imagery-ncii-abuse/>
- International Centre for Counter-Terrorism (ICCT), *Mapping the Ideological Landscape of Extreme Misogyny* (2023) <https://icct.nl/publication/mapping-ideological-landscape-extreme-misogyny>
- Ipsos, *International Women's Day 2026 Survey Report* (2026) <https://resources.ipsos.com/rs/297-CXJ-795/images/IWD-2026-Global-Report.pdf>
- Jämställdhetsmyndigheten, *Det gränslösa våldet - en kartläggning av den digitala teknikens betydelse för mäns våld mot kvinnor och våld mot barn* (2026) <https://jamstalldhetsmyndigheten.se/media/ebxhbu5n/rapport-2026-1-digitala-dimensioner-2026-02-25.pdf>
- Callum Jones, Verity Trott & Scott Wright, *Sluts and soyboys: MGTOW and the production of misogynistic online harassment* (2019) <https://journals.sagepub.com/doi/10.1177/1461444819887141>
- Journalistförbundet, *Fortsatt hög andel hot mot journalister* (2019) <https://www.sjf.se/aktuellt/201908/fortsatt-hog-andel-hot-mot-journalister>
- Anton Kasurinen & Morgan Finnsjö, "Högerextrem hashtag sprids på Twitter", *Expo* (2019) <https://expo.se/nyhet/hogerextrem-hashtag-sprids-pa-twitter/>
- Michael Kimmel, *Angry White Men: American Masculinity at the End of an Era* (2013)
- Michael Kimmel, *Healing from Hate: How Young Men Get Into – and Out of – Violent Extremism* (2018)
- Diego Lasio m.fl., *Employing women's rights as a racist weapon: The case of Giorgia Meloni in Italy's radical right* (2026) <https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S027539525001864>
- Emilia Lounela, *Imagining the Past: Justifications of Ideology in Incel Communities* (2024) <https://gnet-research.org/2024/04/25/imagining-the-past-justifications-of-ideology-in-incele-communities/>
- Kate Manne, *Down Girl: The Logic of Misogyny* (2018)
- Alice E. Marwick & Katherine Furl, *True Costs of Misinformation | Mountains of Evidence: Processual "Redpilling" as a Socio-Technical Effect of Disinformation* (2025) <https://ijoc.org/index.php/ijoc/article/view/21934>
- McCain institute, *The Threat Landscape: Incel and Misogynist Violent Extremism* (2022) <https://www.mccainstitute.org/wp-content/uploads/2021/10/incele-and-misogynist-violent-extremism-read-ahead-materials-august-2.pdf>
- Cynthia Miller-Idriss, *Man Up: The New Misogyny and the Rise of Violent Extremism* (2025)
- Cas Mudde, *Populist Radical Right Parties in Europe* (2007)
- Elsa Bengtsson Mueller, *A Feminist Theorisation of Cybersecurity to Identify and Tackle Online Extremism* (2023) <https://kclpure.kcl.ac.uk/portal/en/publications/a-feminist-theorisation-of-cybersecurity-to-identify-and-tackle-o/>
- Simon Murdoch, "Neither Fringe nor Distant: The Utica Murder, Incels and The Breadth of Misogyny", *Hope not Hate* (2019) <https://hopenotheate.org.uk/2019/07/19/neither-fringe-nor-distant-the-utica-murder-incels-and-the-breadth-of-misogyny/>
- MWN Hub, *The Muslim Manosphere* (2025) <https://www.mwnhub.com/read-detail.php?id=294>
- Myndigheten för ungdoms- och civilsamhällsfrågor (MUCF), *Genusperspektiv på våldsbejakande extremism* (2016) <https://www.mucf.se/sites/default/files/2016/12/genusperspektiv-valdsbejakande-extremism.pdf>
- Nationellt centrum för terrorhotbedömning (NCT), *Våldsbejakande misogyni*, (2025) <https://sakerhetspolisen.se/download/18.43f7ac8819be7e0dd51447/1770655526992/Va%CC%8Aldsbejakande%20misogyni.pdf>
- Nordic Information on Gender (NIKK), *Young men's mental ill-health in the Nordics* (2023) <https://pub.norden.org/temanord2023-549/>
- Whitney Phillips & Ryan Milner, *You Are Here: A Field Guide for Navigating Polarized Speech, Conspiracy Theories, and Our Polluted Media Landscape* (2021)

- Alexandre Piquard, "Mark Zuckerberg wants more 'masculine energy' and less diversity policy", *Le Monde* (2025) https://www.lemonde.fr/en/economy/article/2025/01/12/mark-zuckerberg-wants-more-masculine-energy-and-less-diversity-policy_6736961_19.html
- Plan International, *Free to Be Online?* (2020) <https://plan-international.org/publications/free-to-be-online/>
- Radicalisation Awareness Network, *Incels: A First Scan of the Phenomenon (in the EU) and its Relevance and Challenges for P/CVE* (2021) https://home-affairs.ec.europa.eu/system/files/2021-10/ran_incels_first_scan_of_phenomen_and_relevance_challenges_for_p-cve_202110_en.pdf
- Emma A. Renström & Hanna Bäck, *A threatened masculinity? The role of status threats and anger in misogynistic engagement* (2026) <https://journals.sagepub.com/doi/10.1177/13684302261426263>
- Conny Roggeband & Andrea Krizsán, *Democratic backsliding and the backlash against women's rights: Understanding the current challenges for feminist politics* (2020) <https://www.unwomen.org/en/digital-library/publications/2020/06/discussion-paper-democratic-backsliding-and-the-backlash-against-womens-rights>
- Joshua M. Roose & Joana Cook, *Supreme Men, Subjected Women: Gender Inequality and Violence in Jihadist, Far Right and Male Supremacist Ideologies* (2022) <https://www.tandfonline.com/doi/full/10.1080/1057610X.2022.2104681>
- Knut Sahlin Ekberg, "Busch: "Abort hör inte hemma i grundlagen", *Aftonbladet* (2024) <https://www.aftonbladet.se/nyheter/a/LMeGa4/ebba-busch-abort-hor-inte-hemma-i-grundlagen>
- Säkerhetspolisen, *Årsbok 2021* (2021) https://www.sakerhetspolisen.se/download/18.650ed51617f9c29b552287/1649683389251/Sakerhetspolisen_arsbok%202021.pdf
- Rahil Sheikh & Zaina Shaik, "The emerging Muslim manosphere", BBC (2023) <https://www.bbc.co.uk/programmes/w3ct4pjf>
- Josefin Sköld & Staffan Lindberg, "SD:s bistånd stöttar Bolsonaros abortmotståndare", *Dagens Nyheter* (2026) <https://www.dn.se/sverige/sds-bistand-stottar-bolsonaros-abortmotstandare/>
- Anda Iulia Solea & Lisa Sugiura, *Digital subcultural diffusion theory: rebranding the incel ideology through Looksmaxxing, Sub5s and the PSL scale* (2025) <https://researchportal.port.ac.uk/en/publications/digital-subcultural-diffusion-theory-rebranding-the-incel-ideolog/>
- Anda Iulia Solea & Lisa Sugiura, *Mainstreaming the Blackpill: Understanding the Incel Community on TikTok* (2023) <https://researchportal.port.ac.uk/en/publications/digital-subcultural-diffusion-theory-rebranding-the-incel-ideolog/>
- Erin Stoner, *Sanctified Misogyny: The Use of Fundamentalist Sexual Narratives to Legitimise Incel Ideology* (2025) <https://gnet-research.org/2025/11/25/sanctified-misogyny-the-use-of-fundamentalist-sexual-narratives-to-legitimise-incel-ideology/>
- "18-åring från Umeå åtalas för flera grova brott – kopplas till 764-gruppen", *SVT Nyheter* (2026) <https://www.svt.se/nyheter/lokalt/vasterbotten/18-arang-fran-umea-atalas-for-flera-grova-brott-kopplas-till-764-gruppen>
- "Minst åtta attacker i Stockholm kopplas till sadistiskt nätverk på Telegram", *SVT Nyheter* <https://www.svt.se/nyheter/lokalt/stockholm/minst-atta-attacker-i-stockholm-kopplas-till-satanistisk-onlinesekt-pa-telegram>
- "Kontroversiell influencer på skolschemat – Andrew Tate diskuteras bland Malmöelever", *SVT Nyheter* (2025) <https://www.svt.se/nyheter/lokalt/skane/skolan-dar-andrew-tate-star-pa-schemat>
- "Skolans varning: Unga pojkar radikaliseras av kvinnohat på nätet", *SVT Nyheter* (2025) <https://www.svt.se/nyheter/utrikes/skolans-varning-unga-pojkar-radikaliseras-av-kvinnohat-pa-natet>
- Daniel Swedin, "Kristdemokrater del av global rörelse mot abort", *Arbetet* (2022) <https://arbetet.se/2022/06/27/kristdemokrater-del-av-global-rorelse-mot-abort/>
- Klaus Theweleit, *Male Fantasies, Vol. 1: Women, Floods, Bodies, History* (1987) https://monoskop.org/images/5/54/Theweleit_Klaus_Male_Fantasies_Vol_1_Women_Floods_Bodies_History.pdf
- Totalförsvarets forskningsinstitut (FOI), *Det digitala hatets karaktär. En studie av hat mot kvinnor och män i utsatta yrkesgrupper* (2020) <https://www.foi.se/rapportsammanfattning?reportNo=FOI%20Memo%207429>
- Totalförsvarets forskningsinstitut (FOI), *Kvinnohat och våldshyllningar i digitala incelmiljöer* (2020) <https://www.foi.se/nyheter-och-press/nyheter/2020-03-04-kvinnohat-och-valdshyllningar-i-digitala-incelmiljoer.html>
- Rebecca Umbach, Nicola Henry & Gemma Beard, *Prevalence and Impacts of Image-Based Sexual Abuse Victimization: A Multinational Study* (2025) <https://arxiv.org/pdf/2503.04988>
- Stephen J. Walton, *Anti-feminism and Misogyny in Breivik's "Manifesto"* (2012) <https://doi.org/10.1080/08038740.2011.650707>
- Andrew L. Whitehead & Samuel L. Perry, *Taking America Back for God: Christian Nationalism in the United States* (2020)
- Maria Wiklund, *The misogyny within the manosphere. A discourse analysis in a Swedish context.* (2020) <https://www.diva-portal.org/smash/record.jsf?pid=diva2%3A1486035&dsid=1108>
- YouGov, *Young men, masculinity and misogyny* (2025) <https://yougov.com/en-gb/articles/52863-young-men-masculinity-and-misogyny>
- Odette Yousef, *For far-right extremists, the rise of a new enemy: Women* (2026) <https://www.npr.org/2026/05/27/nx-s1-5835586/san-diego-mosque-anti-women>
- Liza Zvi, *The Double Standard Toward Female and Male Victims of Non-consensual Dissemination of Intimate Images* (2021) <https://journals.sagepub.com/doi/10.1177/08862605211050109>

SLUTNOTER

1. Kate Manne, *Down Girl: The Logic of Misogyny* (2018)
2. Susan Faludi, *Backlash: The Undeclared War Against American Women* (1991)
3. Conny Roggeband & Andrea Krizsán, *Democratic backsliding and the backlash against women's rights: Understanding the current challenges for feminist politics* (2020)
4. Alexandre Piquard, "Mark Zuckerberg wants more 'masculine energy' and less diversity policy", *Le Monde* (2025)
5. Johan Hilton, "Håller samhället på att feminiseras? Be my guest!", *Göteborgs-Posten* (2024)
6. Ipsos, *International Women's Day 2026 Survey Report* (2026)
7. Nordic Information on Gender (NIKK), *Young men's mental ill-health in the Nordics* (2023)
8. Debbie Ging, *Alphas, Betas, and Incels: Theorizing the Masculinities of the Manosphere* (2017)
9. Se t.ex. Tore Bjørgo & John Horgan (red.), *Leaving Terrorism Behind: Individual and Collective Disengagement* (2009)
10. Emma A. Renström & Hanna Bäck, *A threatened masculinity? The role of status threats and anger in misogynistic engagement* (2026)
11. Johan Fernquist, Lisa Kaati, Björn Pelzer, Katie Asplund Cohen & Nazar Akrami, *Hope, cope & rope* (2020)
12. YouGov, *Young men, masculinity and misogyny* (2025)
13. Emilie Francis, *Language of the Swedish Manosphere with Swedish FrameNet* (2025)
14. Cas Mudde, *Populist Radical Right Parties in Europe* (2007)
15. Diego Lasio m.fl., *Employing women's rights as a racist weapon: The case of Giorgia Meloni in Italy's radical right* (2026)
16. Cynthia Miller-Idriss, *Man Up: The New Misogyny and the Rise of Violent Extremism* (2025)
17. Tina Askanius, Maria Brock, Anne Kaun & Anders Olof Larsson, *Time to Abandon Swedish Women: Discursive Connections Between Misogyny and White Supremacy in Sweden* (2024)
18. Center mot våldsbejakande extremism, *Extremism i fokus: Red pill och konspirationsteorier* (2026)
19. Alice E. Marwick & Katherine Furl, *True Costs of Misinformation | Mountains of Evidence: Processua "Redpilling" as a Socio-Technical Effect of Disinformation* (2025)
20. Andrew L. Whitehead & Samuel L. Perry, *Taking America Back for God: Christian Nationalism in the United States* (2020)
21. Magnus Hagevi, *Bästa partiet bland gudstjänstfirare i ett av världens mest sekulära länder* (2024)
22. André Casselbrant, *Den frikyrkliga religiositeten och demokratins anda: En jämförande enkätstudie av demokratiska attityder och värderingar på 2020-talet* (2025)
23. Joel Halldorf, *Ny studie: Equmenia och pingst röstar olika – men alla avvisar SD* (2026)
24. Frihetsnytt, video i *Transrörelsen, feminism och kristen tro* (2025)
25. Erin Stoner, *Sanctified Misogyny: The Use of Fundamentalist Sexual Narratives to Legitimise Incel Ideology* (2025)
26. MWN Hub, *The Muslim Manosphere* (2025)
27. Daniel Swedin, "Kristdemokrater del av global rörelse mot abort", *Arbetet* (2022)
28. Knut Sahlin Ekberg, "Busch: "Abort hör inte hemma i grundlagen", *Aftonbladet* (2024)
29. Josef Barla & Sophie Bjork-James, *Introduction: Entanglements of Anti-Feminism and Anti-Environmentalism in the Far-Right* (2022)
30. Matteo Botto & Lucas Gottzén, *Swallowing and spitting out the Red Pill: Young men, vulnerability, and radicalisation pathways in the manosphere*, (2024)
31. Center mot våldsbejakande extremism, *Extremism i fokus: Red pill och konspirationsteorier* (2026)
32. Emma A. Renström & Hanna Bäck, *A threatened masculinity? The role of status threats and anger in misogynistic engagement* (2026)
33. Catherine Baker, Debbie Ging & Maja Brandt Andreassen, *Recommending Toxicity: The Role of Algorithmic Recommender Functions on YouTube Shorts and TikTok in Promoting Male Supremacist Influencers* (2024)
34. Manoel Horta Ribeiro m.fl., *Auditing Radicalization Pathways on YouTube* (2020)
35. Tim De Chant, *If YouTube's algorithms radicalize people, it's hard to tell from the data* (2021)
36. Center for Countering Digital Hate, *Banned But Not Gone: How Andrew Tate evades TikTok, Instagram and YouTube moderation* (2024)
37. *Recommending Toxicity: The Role of Algorithmic Recommender Functions on YouTube Shorts and TikTok in Promoting Male Supremacist Influencers* (2024)
38. Anda Iulia Solea & Lisa Sugiura, *Digital subcultural diffusion theory: rebranding the incel ideology through Looksmaxxing, Sub5s and the PSL scale* (2025)
39. Jack Dunn, "'Looksmaxxing' Influencer Clavicular Walks Out of '60 Minutes' Interview After Being Asked if He's an Incel: 'The Worst Sequence of Questions'", *Variety* (2026)
40. Säkerhetspolisen, *Årsbok 2021* (2021)
41. Josefin Sköld & Staffan Lindberg, "SD:s bistånd stöttar Bolsonaros abortmotståndare", *Dagens Nyheter* (2026)
42. Nationellt centrum för terrorhotbedömning (NCT), *Våldsbejakande misogyni*, (2025)
43. Stephen J. Walton, *Anti-feminism and Misogyny in Breivik's "Manifesto"* (2012)
44. Institute for Strategic Dialogue, *Networks of Harm: A Victim-Centric Information Resource on the 764 Sextortion Network* (2025) Simon Murdoch, "Neither Fringe nor Distant: The Utica Murder, Incels and The Breadth of Misogyny", *Hope not Hate* (2019)
45. Simon Murdoch, "Neither Fringe nor Distant: The Utica Murder, Incels and The Breadth of Misogyny", *Hope not Hate* (2019)
46. "18-åring från Umeå åtalas för flera grova brott – kopplas till 764-gruppen", *SVT Nyheter* (2026)

47. "Minst åtta attacker i Stockholm kopplas till sadistiskt nätverk på Telegram", *SVT Nyheter* (2025)
48. Institute for Strategic Dialogue, *From sextortion to violence: The threat of the 764 network in the US* (2025)
49. European Union Agency for Fundamental Rights, *EU Gender-based Violence Survey* (2026)
50. Brottsförebyggande rådet, *Brott i nära relation – Kartläggning av utsatthet under 2022 och under livstiden* (2024)
51. Brottsförebyggande rådet, *Konstaterade fall av dödligt våld 2025* (2026)
52. Brottsförebyggande rådet, *Brottsutvecklingen i Sverige 2006–2024* (2026)
53. Cynthia Miller-Idriss, *Man Up: The New Misogyny and the Rise of Violent Extremism* (2025)
54. Totalförsvarets forskningsinstitut (FOI), *Det digitala hatets karaktär. En studie av hat mot kvinnor och män i utsatta yrkesgrupper* (2020)
55. Journalistförbundet, *Fortsatt hög andel hat mot journalister* (2019)
56. Sandra Håkansson, *Politicians Under Threat: Gender Aspects of Violence against Political Representatives* (2023)
57. Plan International, *Free to Be Online?* (2020)
58. Anton Kasurinen & Morgan Finnsjö, "Högerextrem hashtag sprids på Twitter", *Expo* (2019)
59. Callum Jones, Verity Trott & Scott Wright, *Sluts and soyboys: MGTOW and the production of misogynistic online harassment* (2019)
60. Zach Beauchamp, "Our incel problem", *Vox* (2019)
61. Folkhälsomyndigheten, *Sexuell och reproduktiv hälsa och rättigheter (SRHR) i Sverige 2024* (2026)
62. Rebecca Umbach, Nicola Henry & Gemma Beard, *Prevalence and Impacts of Image-Based Sexual Abuse Victimization: A Multinational Study* (2025)
63. Liza Zvi, *The Double Standard Toward Female and Male Victims of Non-consensual Dissemination of Intimate Images* (2021)
64. Institute for Strategic Dialogue, *Non-Consensual Intimate Imagery (NCII) Abuse* (2026)
65. Jämställdhetsmyndigheten, *Det gränslösa våldet - en kartläggning av den digitala teknikens betydelse för mäns våld mot kvinnor och våld mot barn* (2026)

STIFTELSEN EXPO GRUNDADES 1995 och är en politiskt och religiöst obunden organisation. Expos vision är ett samhälle där rasistiska idéer och organisationer saknar inflytande. Sedan starten har journalistisk granskning av rasistiska grupper och idéer utgjort grunden för vårt arbete.

OMVÄRLDSBEVAKNING

Vi har Nordens största arkiv över rasistiskt och främlingsfientligt material. Vi följer kontinuerligt våra bevakningsområden. Sedan 2008 släpper vi årligen en rapport över den rasideologiska miljön.

JOURNALISTIK

Vi producerar tidskriften Expo som kommer ut med fyra nummer per år. Den innehåller reportage, analyser och opinionsbildande material om rasism i Sverige och internationellt. Vi publicerar nyheter på vår sajt, ger ut podden Studio Expo och delar med oss av vår journalistik i sociala medier varje dag.

UTBILDNING

Expo föreläser varje vecka för organisationer, skolor, myndigheter och företag. Vi finns tillgängliga i digitala kanaler och på plats ute i landet. Våra utbildningar stärker kunskapen om rasismens idévärld, historia och nutida organisering. Vi erbjuder även konkreta verktyg och förhållningsätt för bemötande av rasistiska idéer, konspirationism och desinformation. I våra utbildningar och föreläsningar utgår vi alltid från era behov och skräddarsyr så att det passar just er verksamhet.

För mer information kontakta: utbildning@expo.se

EXPO